

GŁOS NARODU

**REDAKCJA
i ADMINISTRACJA**
Kraków,
ul. św. Krzyża L. 11.
TELEFONY:
Redakcja . . . 101-90.
Adminstracja . 133-44.
Konto P. K. O. **415.730**
Kraków Nr.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą	Redakcja niezamówionych artykułów niezwra- ca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje. Za każdą zmianę adresu 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od godz. 11 do 13.
	z odnośnikiem	bez odnośnika			
Miesięcznie	5- zł.	4-50 zł.	5- zł.	8- zł.	

Rok XLIV

Kraków, środa, dnia 28 lipca 1937 r.

Nr 205.

Zwycięski pochód powstańców na północ od Brunete

Sevilla, 27. 7. (PAT.) Gen. Queipo de Llano oświadczył, iż wojska powstańcze kontynuowały swój zwycięski pochód na północ od Brunete i znajdują się już w po-

blizu Villa Nueva de la Canada. Powstańcy wzięli jeńców i zdobyli obfity materiał wojenny.

lenberger, członek brytyjskiej misji sanitarnej w Hiszpanii.

Burzliwe posiedzenie komitetu nieinterwencji

London, 27. 7. Krytyczne posiedzenie podkomitetu nieinterwencji pod przewodnictwem lorda Plymoutha odbyło się wczoraj po południu i trwało blisko 4 godziny, dyskutując proponowaną przez Anglię dalszą procedurę za pomocą kwestionariusza, który miałby być rozesłany do 26 mocarstw, które podpisały umowę o nieinterwencji.

Wczorajsze posiedzenie cechowało silne antyangielskie stanowisko ambasadora włoskiego Grandi, który ostro krytykował samowolną zmianę przez przewodniczącego komitetu porządku dyskusji, ustalonego w angielskim projekcie kompromisowym. W końcu podkomitet wyraził jednak jednomyślnie zgodę na rozesłanie kwestionariusza angielskiego do 26 mocarstw, co zresztą nastąpiło już w ubiegłą sobotę. Odpowiedzi oczekiwane są do czwartku wieczorem, a następne posiedzenie komitetu przewidziane jest w przyszły piątek.

Agencja Havasa o wielkich stratach czerwonych

Naval Carnero, 27. 7. (PAT.) Korespondent Havasa podaje, iż oddziały rządowe usiłowały wczoraj odzyskać utracone pozycje, lecz wysiłki ich speszły na niczym i wojska gen. Franco dotarły pod koniec dnia do granic Villanueva de la Canada. Ataki milicjantów wspierane były licznymi czołgami. Obliczają, że milicja straciła wczoraj około 50 czołgów. Kilka brygad, znanych ze swej wartości bojowej, zostało bądź zniszczonych, bądź zdziesiątkowanych.

we pokładają ostatnią swą nadzieję na niedawną ofensywę.

Tragiczna śmierć dziennikarki

Madryt, 27. 7. (PAT.) Wczoraj wieczorem na froncie Brunete czołg rządowy szybko posuwający się, najechał na samochód, w którym znajdowała się reporterka fotograficzna prasy francuskiej pani Garda Taro oraz specjalny korespondent Federate Press i dziennika „Clarion” w Toronto (Kanada) Ted Allen. Pani Taro odniosła tak ciężkie obrażenia, że przewieziona do szpitala wkrótce zmarła. Allen zaś doznał złamania nogi. Pani Taro, licząca lat 25, z pochodzenia Polka, miała powrócić do Francji w dniu dzisiejszym.

Ponadto w dniu wczorajszym zabity został na froncie Brunete dr Randolph Sale-

Ojciec św. zadowolony z przebiegu Kongresu Chrystusa Króla w Poznaniu

Castel Gandolfo 27 lipca (PAT). Ojciec św. przyjął na audiencji zbiorowej grupę profesorów i nauczycieli polskich z prof. Korzeniowskim na czele, do których wygłosił dłuższe przemówienie. Papież wyraził najwyższą radość z przebiegu wspomnianego kongresu świętego Chrystusa Króla w Poznaniu, jego znakomitej organizacji i doniosłych wyników. Na zakończenie Papież udzielił błogosławieństwa apostołskiego.

Wykluczenie ministrów jugosłowiańskich z cerkwi prawosławnej

Belgrad, 27. 7. Patriarcha Dositeusz kierujący obecnie belgradzką diecezją, postanowił w wykonaniu decyzji nie żyjącego już patriarchy Barnaby i synodu, wykluczyć z cerkwi prawosławnej premiera Stojadinowicza, ministrów zasiadających w jego gabinecie oraz prezydenta Skupsztiny Eiricza za to, że wypowiedzieli się za konkordatami.

Przesilenie rządowe w Transjordanii

Jerozolima, 27. 7. (PAT.) Według doniesień z Ammanu, w najbliższych dniach ma ustąpić obecny rząd Transjordanii. Premiera Ibrahina paszę Haszem ma zastąpić Raszyd pasza Matfai, należący do opozycji. Raszyd pasza Matfai jest bratem b. premiera Iraku Dzemil paszy Matfai. Był on generałem w powstaniu arabskim przeciwko Turcji. Nowy rząd ma się składać wyłącznie z Transjordanczyków, podczas gdy w obecnym gabinecie na 6 ministrów, 4 było obcego pochodzenia.

Izba Gmin uchwaliła ustawę o kredytach na obronę narodową

London, 27 lipca (PAT) Izba Gmin przyjęła jednomyślnie, z wyjątkiem 11 głosów, ustawę o kredytach na obronę narodową. Przeciwko ustawie głosował komunista Gallacher, 4 członków niezależnej partii pracy i 7 labourystów. Przypomnieć należy, że Labour Party postanowiła przed kilku dniami 45 głosami przeciwko 39 powstrzymać się od głosowania nad ustawą.

Pogrzebali żywcem człowieka

Bombaj, 27. 7. (PAT.) Trybunał w Hyderabadzie skazał na dożywotnie więzienie czterech tubylców, oskarżonych o pogrzebanie żywcem człowieka, który wśród ludności miejscowej uchodził za czarownika.

Wypadek ten wydarzył się w miejscowości Sultanpur. Mieszkaniec tej wioski nazwiskiem Bucria, o którym mówiono, iż uprawia „czarną magię”, według powszechnego mniemania ciemnej miejscowej ludności spowodował za pomocą swych czarodziejskich praktyk śmierć wielu osób.

Kiedy jeden z wieśniaków Mulliah ciężko zachorował, cała ludność jednogłośnie orzekła, że chorobę wywołał swymi czarami Bucria.

Do łóżka chorego przyprowadzono „czarodzieja”, grożąc mu śmiercią, jeżeli nie przywróci zdrowia choremu.

Kiedy Mullich zmarł, czarodzieja związano powrozami i wrzucono żywcem do grobu zmarłego.

W Pekinie toczą się walki

Tokio, 27 lipca (PAT.) Agencja Domei przedstawia następujący obraz sytuacji w Chinach północnych.

Zmotoryzowane oddziały japońskie wysłane z Feng-Taj do Pekinu, celem ochrony obywateli japońskich, przybyły do bramy Pekinu, zwanej Kwangan. Dowódca zażądał od straży chińskiej otwarcia bramy, zgodnie z porozumieniem zawartym przez sztab japoński z przedstawicielami rady politycznej prowincji Hepei i Czahar (tak nazywa się rząd tych dwóch prowincji chińskich). Straż chińska odmówiła otwarcia bramy. Rozpoczęły się rokowania. W rezultacie Chińczycy otworzyli bramę, puszczając do miasta połowę oddziału japońskiego. W tym momencie straż chińska zniemacka ostrzelała rozdzielony na dwie części oddział japoński z karabinów maszynowych i oddział piechoty. Rzucano również granaty ręczne. Wojska japońskie odpowiedziały ogniem. Walka trwała od godziny 7 wieczorem do godziny 2 nad ranem. Ofiarą zająścia po stronie japońskiej padło 4 zabitych i 2 ran-

nych. Oprócz tego rannych zostało 2 dziennikarzy japońskich, którzy towarzyszyli wojskom.

Ambasada japońska, z uwagi na groźną sytuację, poleciła obywatelom japońskim zebrać się w dzielnicy poselskiej. Radca ambasady japońskiej udał się do burmistrza Pekinu, żądając wydania rozporządzeń, gwarantujących bezpieczeństwo obywateli japońskich, znajdujących się w Pekinie.

Tokio, 27 lipca (PAT.) Z Tientsinu donoszą, że pod Tung-Czau kolumna japońska wspomaganą przez samoloty zniosła całkowicie oddział 800 chińskich żołnierzy.

Stan oblężenia w Pekinie

London, 27 lipca (PAT) Reuter donosi z Pekinu, iż ogłoszono tam stan wojenny. W godzinach wieczornych toczyła się walka koło dworca, który Japończycy daremnie usiłowali zająć.

skich w sąsiedztwie Pekinu, aczkolwiek skłonny byłby zastąpić 37 dywizje innymi dywizjami.

Tientsin, 27. 7. (PAT.) Chińskie koła półrządowe nie sądzą, aby ultimatum japońskie mogło być przyjęte przez gen. Sung Cze-Yuana. Koła te podkreślają zdecydowaną wolę Nankinu zapewnienia za wszelką cenę suwerenności Chin północnych. W razie ofensywy japońskiej przeciwko wojskom gen. Sung-Cze-Yuana, ten ostatni, zdaniem wspomnianych kół, otrzyma niezwłocznie poparcie rządu centralnego, którego 10 dywizyj, to znaczy przeszło 100 tys. ludzi skoncentrowanych jest obecnie w południowej części prowincji Ho-pei. W Tientsinie panuje najwyższe zaniepokojenie. Chińczycy w dalszym ciągu opuszczają miasto, udając się do koncesyj cudzoziemskich. Około 20 żołnierzy japońskich usiłowało opanować biuro chińskiego urzędu bezpieczeństwa publicznego, lecz wobec zdecydowanej postawy straży, musiało zaniechać tego zamiaru. Urzędowe osobistości japońskie nie mają nadziei na pokojowe załatwienie konfliktu, podkreślając, że nawet w razie wykonania przez gen. Sung-Cze-Yuana ultimatum japońskiego istnieć będzie zagrożenie o obecności wojsk rządu centralnego w Ho-pei, co wymagać będzie ewentualnie akcji ze strony Japonii.

RÓJ PSZCZOŁ POKŁUŁ ŚMIERTELNIE CAŁĄ RODZINĘ.

Berlin, 27. 7. (PAT.) W pobliżu miejscowości Hassfurt wtargnął do zagrody jednego z wieśniaków olbrzymi rój pszczoł i pokłui składająca się z 5 osób rodzinę, oraz zwierzęta domowe. Właściciel zagrody zmarł skutkiem pokłucia, pozostali członkowie rodziny waleczą ze śmiercią. Padły również dwa konie.

Japonia zawsze ---- niewinna i bezinteresowna...

Tokio, 27. 7. (PAT.) Agencja Domei donosi: Po nadzwyczajnym posiedzeniu rady gabinetowej, które odbyło się w gmachu parlamentu, przedstawiciel rządu ogłosił następujące oświadczenie w sprawie ostrzeżenia wojsk japońskich na stacji Lang-Fang oraz napadu oddziałów chińskich na Japończyków przy bramie Pekinu, zwanej Kwangan.

„Powyższe dwa wypadki świadczą niezbicie o tym, że wojska chińskie dopuściły się aktu agresji na oddziały japońskie, które wypełniały swe legalne obowiązki strzeżenia komunikacji na linii Pekin-Tientsin, oraz ochrony życia i mienia obywateli japońskich. Wojska japońskie zmuszone są wobec tego uciec się do samoobrony koniecznej dla wypełnienia obowiązków i układów. Japonia chce, aby raz na zawsze

ustąpiły przyczyny tak licznych w ostatnim czasie zatargów. W żadnym razie Japonia nie ma zamiaru w czymkolwiek poniżać narodu chińskiego, ani też dąży do zabrania terytorium chińskiego. Japonia nie szczędzi wysiłków, aby chronić interesy obcych państw w Chinach północnych. Utrzymanie pokoju we wschodniej Azji jest głównym celem polityki japońskiej, która chce osiągnąć szybkie i pokojowe załatwienie zatargu.”

Opinia Nankinu w sprawie ultimatum Japonii

Nankin, 27. 7. (PAT.) Gen. Sung-Cze Yuan odrzuci prawdopodobnie ultimatum japońskie. Zdecydowany on jest nie wyrzekać się prawa stacjonowania wojsk chiń-

Silne akcenty antyniemieckie na posiedzeniu Sejmu

Warszawa, 27. 7. (Telef.). Cztery ustawy górnośląskie weszły dziś na porządek dzienny plenum Sejmu. Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 11. Obecni na nim byli z ramienia rządu: premier i wicepremier, minister spraw zagranicznych, minister rolnictwa oraz wiceminister sprawiedliwości p. Chelmoński. Najobszerniej omawiano pierwszą z tych ustaw, a mianowicie tę, która dotyczy języka urzędowego w sądownictwie na G. Śląsku. Rozszerza ona przepisy, obowiązujące na całym zachodzie Polski na Górny Śląsk. Jak wiadomo przepisy te dają obywatelom, którzy nie władają językiem polskim prawo posługiwania się w sądach językiem niemieckim. Przeciwno temu wystąpili energicznie posłowie górnośląscy.

Szczególnie długie przemówienie wygłosił poseł Nowak. Zaczął on od stwierdzenia, że wygłosiła konwencja genewska była zrodzona ze sprytniej propagandy niemieckiej. Okazała się ona gospodarczo niepotrzebna a w zakresie t. zw. ochrony mniejszości nawet wysoce szkodliwa. To też wygaśnięcie jej przyjęto na Śląsku z dużym zadowoleniem. Z łwizęcznością też przyjmuje ludność śląska ustawę o rozciągnięciu reformy rolnej na teren Śląska. Mówca nie wątpi, że minister rolnictwa przystąpi natychmiast do jej realizacji. Ustawa o języku w sądownictwie stwarza dla ludności niemieckiej na G. Śląsku nowy stan uprzywilejowania. Przywileje winien dostawać tylko ten, kto na nie zasługuje. Niemcy jednak na Śląsku na te przywileje nie zasłużyli. O braku ich lojaności mówi tysiące skarg niemieckich do Ligi Narodów i wyroki sądowe, choćby ostatnie w Tarnowskich Górach i w Chojnicach. Datęgo mówca oświadcza, że nie może głosować za ustawą. Mógłby za nią głosować w tym wypadku, gdyby mniejszość polska w Niemczech otrzymała takie same prawa (oklaski).

I dziś jednak mimo znanego oświadczenia kanclerza Hitlera ustawa o rolnictwie Rzeszy z roku 1935, ściśle biorąc, pozbawia ludność polską w Niemczech praw obywatelskich. — Ustawa o zagrodach dziedzicznych jako pousunięcie germanizacyjnej nie ustępuje w niczym ustawie wyłączeniowej. Dąży się do likwidacji prasy polskiej w Niemczech, niszczy się szkolnictwo polskie, niemyczy się masowo nazwy miejscowości, przenosi rodziny polskie w głąb Niemiec. Wszystko to sprawia wrażenie, że cofnęliśmy się do roku 1908 i nie widać różnicy pomiędzy dążeniami germanizacyjnymi Niemiec Hohenzollernów a Niemiec hitlerowskich. W tym samym duchu przemawiał drugi poseł górnośląski p. Ligoń, który oświadczył, że dopóki trwa ucisk na Śląsku Opolskim będzie przeciwny projektowanej ustawie.

Do tych posłów dołączył się również przedstawiciel kresów wschodnich poseł Kamiński, który zgłosił nawet wniosek o odrzucenie ustawy. Wychodził on z tego założenia, że należy zacząć od załatwienia tej sprawy do chwili, kiedy będzie uregulowana sytuacja Polaków na Śląsku Opolskim. Jeżeli nasi rodacy po drugiej stronie granicy nie dostaną odpowiednich uprawnień, to i uprawnienia ludności niemieckiej na terenie Polski — mówił poseł Kamiński — należałoby raczej zmniejszyć. — W imieniu rządu zabrał głos w tej sprawie wiceminister Chelmoński, który m. in. powiedział: projekt ustawy nie łączy się z tym dużym zagadnieniem, o którym mówił p.

Nowak t. j. sytuacją Polaków zagranicą, a w szczególności w Niemczech. Przedmiotem sesji obecnej jest ta sytuacja, którą w Polsce wytworzyło wygaśnięcie konwencji górnośląskiej. Należy w tej chwili, nie czekając ani dnia ani godziny, skończyć z tym wszystkim co przez tamte przepisy było nam narzucone.

Stanowiako nasze w Polsce w sprawie uprawnień językowych mniejszości jest zupełnie wyraźne. Polska reguluje kwestię używania języków mniejszościowych, tak, jak uważa to za stosowne, jak to wynika z godności wielkiego państwa i wielkiego narodu. Polska daje to wszystko, co jest zgodne z interesem państwa i narodu przy uwzględnieniu słusznych postulatów mniejszości. Stojąc na stanowisku, że jest to ustawa wewnętrzna my się obecnie w czymkolwiek wobec kogokolwiek nie wiążemy, czy gdyby zaszła potrzeba zmiany w ustawie, nie mamy możliwości uchwalić ich w każdej chwili? To są momenty, które w moim rozumieniu przemawiają za przyjęciem ustawy.

W głosowaniu wnioszek posła Kamińskiego o odrzucenie ustawy upadł. Izba przyjęła w dwu czytaniach projekt ustawy w brzmieniu zaproponowanym przez komisję. Posłowie górnośląscy wstrzymali się od głosowania. Bez dyskusji przyjęto ustawę o zniesieniu fideikomisu pszczyńskiego, przy czym sprawozdawca poseł Zakrocki wyjaśnił, że chodzi tu o wykonanie umowy między ordynacją pszczyńską a skarbem państwa o spłatę zobowiązań podatkowych. Zobowiązania te wynosiły pod koniec 1936 roku 24.282.000 zł. Jako pokrycie tych zobowiązań skarb państwa przejmuje 22.300 ha lasu oraz grunta wartości około 5 mil. zł., które pójdą na cele reformy rolnej.

Następnie omawiano ustawy o rozciągnięciu reformy rolnej na wojew. Śląskie. Sprawozdawca p. Pionka stwierdził, że we-

ług zapewnienia ministra Poniatowskiego parcelacja będzie przeprowadzona natychmiast. Ze względu na szczególne warunki istniejące na G. Śląsku komisja przyjęła rezolucję, domagającą się stosowania przy parcelacji niskich norm obszarów dla tworzenia gospodarstw samodzielnych, a to celem obdarzenia ziemią jak najliczniejszej ludności. Druga rezolucja uchwalona przez komisję mówi o uwłaszczeniu drobnych dzierżawców rolnych na G. Śląsku. Posłowie Migoń i Przykling wskazywali na to, jak wielką doniosłość będzie miała reforma rolna dla Górnego Śląska. Ustawa ta pozwoli nadać choćby drobne działki ziemi robotnikom tamtejszym, co przyczyni się do podniesienia ich stopy życia i podniesie stan ich zdrowia. Ustawę uchwalono w dwu czytaniach wraz z rezolucjami komisji.

Bez dyskusji przyjęto ustawę o przejmowaniu gruntów za należności podatkowe. — Przy końcu posiedzenia marszałek udzielił głosu posłowi ruskiemu p. Bilakowi, który nawiązał do interpelacji zgłoszonej przez p. Żyborzkiego w dniu 23 bm. oświadczył imieniem Ukraińskiej Reprezentacji Parlamentarnej, że przytoczona w tej interpelacji odezwa ma charakter wybitnie prowokacyjny, jest całkowicie zmyślona. Pod taką odezwą ani Undo ani Ukraińska Reprezentacja Parlamentarna nie kładły, bo nie mogły położyć swego podpisu. Marszałek przyjął kilka interpelacji m. in. interpelację posła Boładzia i zawiadomił Izbę, że żydowski poseł Sommerstein złożył interpelację w sprawie motywów sądowych do wyroku na Joska Pédra i w Częstochowie. Wobec wątpliwości konstytucyjnych marszałek rozstrzygnie przyjęcie tej interpelacji na następnym posiedzeniu. Posiedzenie to odbędzie się tylko w takim razie o ile Senat wprowadzi jakieś poprawki do uchwalonych ustaw górnośląskich. Marszałek zakomunikował, że gdyby tak się stało, to Sejm zbierze się w sobotę 31 bm.

Koło Rolników w Sejmie przeciwko min. Poniatowskiemu

Warszawa, 27. 7. (Tel.). Dziś zarysował się nowy konflikt między Kołem Rolników w parlamencie a ministrem rolnictwa Poniatowskim. Tym razem chodzi o Izbę Rolniczą w Białymstoku, której zarząd i radę minister rolnictwa rozwiązał i zamianował na ich miejsce komisarzy, którym został p. Mystkowski. Komisarz Mystkowski nie cieszył się zaufaniem członków zarządu i rady. Powodem zatargu była sprawa powołania nowego dyrektora Izby, względnie dymisja dotychczasowego dyrektora, który uchodził za przeciwnika t. zw. „Naprawy”. Dziś rano Koło Rolników odbyło posiedzenie i postanowiło zgodzić się na interpelację, którą złożył poseł Boładź do premiera. Interpelacja ta brzmi: Minister rolnictwa i reform rolnych zarządzeniem z dnia 20 lipca 1937 r. rozwiązał Radę Białostockiej Izby Rolniczej i zamianował komisarzami dotychczasowego prezesa tej Izby p. Mystkowskiego. Stosownie do postanowienia przez komisarza pełni równocześnie funkcje prezesa i zarządu. W związku z tym nominacja dokonana przez p. ministra rolnictwa jest lekceważeniem samorządu rolniczego, ponieważ Zarząd Białostockiej Izby Rolniczej wyraził uprzednio jednogłośnie p. Mystkowskiemu

jako swemu prezesowi wotum nieufności.

Należy również zwrócić uwagę, że tak ważna decyzja jak rozwiązanie Rady Izby Rolniczej nastąpiło jedynie na skutek niedostatecznej uległości Zarządu Białostockiej Izby Rolniczej wobec życzeń p. ministra, przekraczającego prawa ustalone kompetencje władz nadzorczych, na co wskazują protokoły zebrań zarządu poczynając od 8 marca 1937 r. Wobec powyższego zwracam się do p. premiera zapytaniem, czy znane są mu powyższe przytoczone fakty i co zamierza uczynić, ażeby na przyszłość zapewnić samorządowi rolniczemu możliwość zachowania niezależności w granicach obowiązujących praw oraz jakie konsekwencje gotów wyciągnąć z faktu ignorowania przez p. ministra rolnictwa reprezentacji zorganizowanego rolnictwa, czego jaskrawym przykładem jest rozwiązanie Białostockiej Izby Rolniczej.

Koło Rolników ogłosiło komunikat dla prasy, w którym stwierdza, że zarząd Koła uznał, iż interpelacja ta ma charakter zasadniczy ze względu na stosunek Ministerstwa Rolnictwa do samorządu gospodarczego. Interpelacja ta zgłoszona została i przyjęta do laski marszałkowskiej.

—00—

Szyb „Na łoce” bucha 30.000 kg. ropy dziennie Sukces wiertniczy „Małopolski”

Borysław, 27. 7. (PAT). Koncern naftowy „Małopolska” osiągnął w dniu dzisiejszym wielki sukces wiertniczy przez otrzymanie z szybu p. n. „Na łoce” nr 42 ok. 30.000 kg. ropy dziennie. Również został dowieziony szyb p. n. „Bukowice” nr 41, którego produkcja dzienna wynosi 10.000 kg. ropy. Przez dowiezienie tych szybów

dzienna produkcja Koncernu wzrosła o 40.000 kg. ropy wartości 6.000 zł. Dodać należy że produkcja szybu nr 42 pochodzi z warstw piaskowca borysławskiego i dowieziona została w głębokości 1.100 mtr. zaś produkcja szybu nr 41 z warstw menilitowych z głębokości 1.147 mtr.

—00—

Ultimatum — przyjęte

Pekin, 27. 7. (PAT). Ambasada japońska stwierdza oficjalnie, że oba ultimata japońskie zostały wczoraj przyjęte przez gen. Sung-Cze-Yuana. W razie niewykonania przez gen. Sung-Cze-Yuana przyjętych zobowiązań, podjęte zostaną automatycznie działania wojenne odpowiednio do poszczególnych żądań ultimatów.

Aresztowania w Krakowie

Kraków, 27 lipca Dzisiaj w godzinach popołudniowych aresztowano w Krakowie kilka osób. Przyczyn aresztowania, nazwisk osób aresztowanych, ani ich przynależności politycznej narazie ze zrozumiałych względów nie podajemy.

—00—

Ponowne badanie świadków w sprawie przytyckiej

Warszawa, 27. 7. (Tel.). W bieżącym tygodniu znajdzie się ponownie na wokandzie sądowej sprawa przytycka. Wobec uchwały przez Sąd Najwyższy wyroku Sądu Ap. w Lublinie w stosunku do części skazanych za zajęcia przytyckie, Lubelski Sąd Apelacyjny postanowił przeprowadzić ponowne badanie świadków, których pominięcie stało się powodem uwzględnienia skargi kasacyjnej. Dnia 30 lipca odbędzie się badanie świadków skazanych przez obronę jednego z głównych oskarżonych Ieka Frydmana, który był skazany na karę 5 i pół lat więzienia. Świadkowie ci mają stwierdzić okoliczność, że Frydman w czasie pierwszej konfrontacji po aresztowaniach w Przytyku nie został poznany przez naocznych świadków zajęcia.

Samochód ze zwłokami przy kierownicy rani i zabija

Aix les Bains, 27. 7. (PAT). Sędziwy finansista belgijski Machers, liczący 72 lata, uległ atakowi serca w chwili, gdy prowadził samochód. Auto zmieniło nagle kierunek i wpadło na trotuar, zabijając jednego z przechodniów, trzech przechodniów zostało rannych. Zwłoki zmarłego Mackersa znaleziono zwisające na kierownicy uszkodzonego samochodu.

Ambasador Grandi u premiera W. Brytanii

Londyn, 27. 7. (PAT). Neville Chamberlain przyjął dzisiaj po południu ambasadora Włoch Grandiego, z którym odbył przeszło godzinną rozmowę.

Samobójczy skok z II piętra

Kraków, 27. 7. Dzisiaj wieczorem z okna mieszkania kupca A. Müllera, znajdującego się na II piętrze w oficynie domu przy ul. Karmelickiej 17, wyskoczyła w celu samobójczym na podwórcze służąca Rozalia Buława. Wezwany lekarz Pogotowia Rat. stwierdził u niej złamanie kręgosłupa i riednicy, oraz ogólne obrażenia. Nieprzytomną samobójczynię odwieziono do szpitala Ubezpieczonej.

ZWIĘKSZENIE UPOSAŻEN WICESTAROSTÓW.

Warszawa 27 lipca (Telef.). Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wprowadziło dodatki do uposażeń wicestarostów grodzkich. Dodatki te mają wynosić do 75 zł. miesięcznie.

OBLICZENIA STRAT PRZEZ CZERWONYCH.

Madryt, 27. 7. (PAT). Według obliczeń sztabu generalnego wojsk rządowych powstańcy w czasie ostatnich walk na zachód od Madrytu stracili 25 tys. ludzi.

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru II, w Krakowie, ul. Pańska 14.

Numer akt: II. Km. 983/37.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie, rewiru II, Czesław Paszyński, mający kancelarię w Krakowie, ul. Pańska nr 14, na podstawie art. 602 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 9 sierpnia 1937 roku o godz. 10,15 w Krakowie, ul. Sławkowska nr 2 odbędzie się licytacja ruchomości, należących do masy spadkowej po b. Dorze Mayer, składających się z getrów męskich, kostiumów kąpielowych, bielizny damskiej i męskiej, pończoch, skarpetek męskich, damskich i dzieciennych, szalików, kołnierzyków, rękawiczek, etc. oraz urządzenia sklepowego.

Ruchomości te oszacowane będą przy licytacji.

Ruchomości można przeglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 24 lipca 1937 roku.

Komornik Sądu Grodzkiego, Rewiru II. (—) Czesław Paszyński.

GIELDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 27. 7. (Telef.) Giełda dewizowa: Holandia 292.25, Berlin sprzedaż 212.51, kupno 211.67, Bruksela 89.15, Gdańsk 100.00. Londyn 26.36, Mediolan 27.90, Nowy Jork 5.28 3/4, Paryż 19.90, Praga 18.45, Sztokholm 135.95, Wiedeń 99.00, Zurych 121.50, marka niemiecka srebrna sprzedaż 150.50, kupno 147.50. 3 proc. premiovana inwestycyjna pierwszej emisji 67.00, drugiej emisji 65.75, dolarówka 39.00, 4 proc. konsolidacyjna 53.13, 4 i pół proc. wewnętrzna 55.50.

Akcie: Bank Polski 102.00, Warszawskie Tow. Fabryki Cukru 31.00, Lilpop 47.25, Starachowice 30.25.

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VII, w Krakowie, ul. Garcarska L. 9. II p. Godz. urzęd. od 8-13. Konto PKO 415.107. Sygn. VII. Km. 729/37. Dnia 17. lipca 1937 r. Wierzyciel: Moritz Scharf c/a Władysław Herman.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 12. sierpnia 1937 r. godz. 12-ta w Krakowie, ul. Siemiradzkiego L. 13 odbędzie się licytacja ruchomości należących do Władysława Hermana, składających się z szafy, dywanu, firanek z karniszami oszacowane na zł. 960.

Ruchomości można oglądać w powyżej podanym miejscu i czasie.

Licytacja rozpocznie się najpóźniej w ciągu dwóch godzin po wyznaczonym terminie (art. 606 § 1 k. p. c.).

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VII. (—) Jan Zimowski.

Perspektywy wojny chińsko-japońskiej

Konflikt japońsko-chiński jest groźny dla Azji i dla Europy; a najgorsze jest to, że właściwie nie wiele o nim wiemy. Wiemy, o co idzie Japonii na dalszą metę, ale nie wiemy, czego chce obecnie; to znaczy: nie wiemy, czym się zadowolili w tej chwili, dzisiaj. I nie wiemy, jaką rolę w tym konflikcie gra komunizm, a także Rosja. Dwa jasne, ważne punkty.

HISTORYCZNY MARSZ.

„Konflikt” jest dalszym etapem w pochodzie Japonii przez Azję. W perspektywie historycznej wygląda to tak, jakby Japonia postanowiła opuścić swoje biedne i zagrożone trzęsieniami Ziemi wyspy, a przenieść się na kontynent azjatycki. Za 2, 3 wieki Japonia, jak tak dalej pójdzie, będzie prawdopodobnie już czysto kontynentalnym państwem.

Japonia zdobywa kontynent Azji pędzona biologicznymi względami. Jeśli 70 milionów ludzi musi się gnieść na terytorium nie wiele większym od polskiego, to istotnie szukając „przestrzeni” wydaje się wtedy prawie koniecznością... Nie jest to etyczne usprawiedliwienie polityki ekspansji, ale w każdym razie jej wytłumaczenie.

W pochodzie tym spotyka Japonia sprzyjające warunki. Chiny — zdaje się — nie są zdolne do stanowczego oporu... Czang-Kaj-Szek dokonał „cudu”. Zjednoczył państwo rozbite do niedawna na dwa organizmy, europeizuje armię i modernizuje życie gospodarcze, budzi narodowe poczucie w masach 400 mil. ludzi, odwraca niebezpieczeństwo komunistycznego przewrotu. Ale czy zdoła z tych mas wyrzesać tyle sily i tyle jedności, ile trzeba, by wstrzymać i osadzić na miejscu pochód wytrwałego i zjednoczonego narodu japońskiego?

W najlepszym razie — zdaje się — pokój z Japonią okupi nowymi ustępstwami terytorialnymi w północnych prowincjach. Ale będzie to pokój do czasu tylko. Japonia nie spocznie przedko. Poznała swą siłę, a wiele pożąda.

CZY SIĘ ROSJA WMIESZA?

Na razie jest wojna bez wypowiedzenia. Toczą się potyczki, są ranni i zabici. Jeden dzień przynosi wiadomość, że pokój już jest blisko; drugi przeczy swemu poprzednikowi. Wojna japońsko-chińska, ta prawdziwa, wisi na włosku... Lecz, czy nie wojna światowa?

Nie ulega wątpliwości, że konflikt japońsko-chiński łatwo może się zmienić w konflikt światowy, o ile do niego wmięsza się ktoś trzeci. Za trzecim pójdzie czwarty itd. „Tym trzecim” jest komunistyczna Rosja... Wytrwała to opiekunka Chin. Był czas, kiedy się zdawało, że się stanie panem tego kraju. Czang-Kaj-Szek przeciął te jej dobre chęci, a komunizm wewnątrz kraju okiełznał. Lecz, kto wie, czy dziś, kiedy mu grozi Tokio, nie nawiązuje rozmów z Moskwą? Kto wie, czy główną zachętą do odmawiania propozycji japońskim nie jest jakaś obietnica Moskwy dana chińskiemu dyktatorowi?

Nie wiadomo. A to jest właśnie bodaj, czy nie najważniejszy dla świata punkt w całym tym konflikcie.

Dlaczego?

NIEMCY SZCZEGÓLNIIE ZAINTERESOWANE.

Dlatego, że wmięszanie się Moskwy do wojny po stronie Chin może pociągnąć za sobą wmięszanie się Niemiec. Dla Berlina byłaby to istotnie wyborna okazja.

Berlin pamięta, że von Bülow mówiąc o przyczynach klęski Niemiec cesarskich w latach 1914—1918 powiedział:

— Przegraliśmy wojnę z Rosją, bośmy za późno wystąpili. Trzeba było wojnę z Rosją podjąć po klęsce Rosji pod Port Arturem...

A więc kilkanaście lat wcześniej...

Doświadczenie przeszłości schodzi się tutaj z oceną teraźniejszości. Berlin śledzi bardzo bacznie wewnętrzny rozkład Sowietów. Prasa berlińska poświęca od paru miesięcy całe kolumny, i to dzień za dniem, sprawozdaniom z procesów i krwawych „czystek”, które przeprowadza Stalin. A z tych sprawozdań wyciąga — może zbyt pochopnie — wniosek, że Rosja staje się znów „kolosem na glinianych nogach”, że tylko uderzyć, a — runie!

Wreszcie dodajmy, że Trzecia Rzesza łączy z Japonią sojusz polityczny i wojskowy, wymierzony przeciw Rosji i zobowiązujący obydwie strony do współdziałania przeciw Rosji.

KTO JEST GOTÓW DO WOJNY?

Tak tedy dochodzimy do stwierdzenia, że wmięszanie się Rosji do konfliktu japońsko-chińskiego pociągnie za sobą wystąpienie Niemiec przeciw Rosji. Oczywiście nie na terenie Azji...

Ma to — rzecz jasna — szczególne znaczenie dla Polski położonej w pośrodku między Rosją i Niemcami.

Ale nakreślony tu rozwój wypadków jest tylko hipotetycznym. Opiera się na przypuszczeniu, że są w świecie mocarstwa przygotowane do wojny i gotowe do tego

szalonego ryzyka. Tyczy się to w pierwszym rzędzie Japonii. Dopiero na drugim planie — Rosji i Niemiec.

Dlatego — sądzimy — dalsze losy konfliktu na Dalekim Wschodzie zależą od tego, czy Japonia jest gotowa do wojny. Oczywiście nie do wojny z Chinami. Ale do wojny światowej.

Zbyt daleko jesteśmy od Tokio. Trudno więc odpowiedzieć na to pytanie. Warto jednak zwrócić uwagę na różnicę w zachowaniu się rządu japońskiego i ludności japońskiej... Ludność podobno jest ogarnięta gorączką wojny i wywiera nacisk na rząd, zbyt ustepliwy jej zdaniem. Rząd natomiast hamuje ten entuzjazm, a swój „konflikt” z Chinami chce załatwić bez większego hałasu. On też jest w tej chwili decydującym w tej sprawie czynnikiem. J. P.

Przegląd prasy...

„Młodzi” i „starzy” w kołach młodzieży wiejskiej

„Wiel” (organ kół młodzieży wiejskiej znanych od tej nazwy) zamieszczają artykuł p. Ignara, w którym autor domaga się ustalenia granicy wieku dla członków kół młodzieży wiejskiej, by do nich nie mogli należeć ludzie starsi.

„W naszych Kołach Młodzieży — pisze p. Ignar — jest dużo członków, którzy już przestali być młodzieżą. Do młodzieży tylko dlatego się zaliczają, że się nie pozmłiali”.

I powiada, że jest wielka różnica między chłopakiem 16-letnim a takim 35-letnim „młodym”.

„Młodzież — pisze — jest pełna zapału, a człowiek dojrzały, zwłaszcza taki, który nie może się z biedą ożenić, to pesymista i zgryźliwiec. Wielka różnica jest także w dziedzinie erotycznej czyli płciowej. Człowiek dwudziestoletni skłonny jest do idealnej miłości. Uczucia jego mają wysoki poziom i wiele polotu. Człowiek dojrzały więcej odnosi się do tych zjawisk zmysłowo i fizycznie.

Bezpośrednie współżycie i współpraca ludzi o tak wielkiej różnicy wieku jest bardzo szkodliwa dla młodszych. Rozwój płciowy młodzieży jest w ten sposób sztucznie przyspieszony i szkodliwy dla zdrowia fizycznego i moralnego”.

Tak, to prawda! Powiemy nawet więcej! Kierownictwo „kół młodzieży wiejskiej” — „Wiel” tworzą ludzie wyłącznie „starzy”. Główny przywódca tej organizacji, p. Niećko, liczy sobie około 60 wiosen. A państwo Solarzowie, którzy formują umysły „wiciarzy”, już przed 20 laty nie zaliczali się do „młodych”. Są to rzeczy znane. Nieznane natomiast były dla nas motywy, którymi p. Ignar argumentuje za wyrzuceniem „starzych” z kół młodzieży wiejskiej. Nieznane i ciekawe...

Zmiany ustrojowe na Węgrzech

Niedawno zakończyła się sesja parlamentu węgierskiego, na której uchwalono ustawę niezwyklej doniosłości dla państwa, mianowicie ustawę dotyczącą rozszerzenia uprawnień naczelnika państwa, a tym samym wzmocnienia jego władzy i podniesienia jego znaczenia.

Zarówno prawnicze i polityczne, jak i naukowe koła Węgry podkreślają, że nowa ustawa dotycząca uprawnień regenta państwa jest najdonioślejszą ustawą na Węgrzech od roku 1713, to znaczy od sankcji pragmatycznej. Nawet układ austriacko-węgierski z roku 1867, który dał początek nowej konstytucji węgierskiej, nie miał tak wielkiego znaczenia, jak uchwalona obecnie ustawa, określająca uprawnienia naczelnika

państwa. Nowa ustawa wytycza dokładnie prerogatywy głowy państwa i to prerogatywy bardzo szerokie, a nadto postanawia, że przyszłego zwierzchnika państwa wybiera naród za pośrednictwem swych przedstawicieli.

Nie wolno jednak zapominać, że chodzi o postanowienia ustawowe, które uchodzą za prowizorium, mające obowiązywać do czasu przywrócenia na Węgrzech warunków „normalnych”, to znaczy do czasu powrotu na tron węgierski króla.

Nowa ustawa węgierska jest jednak początkiem reformy, która ma na celu „unowocześnić” węgierskie życie polityczne. Początkowo Węgry zamierzały wprowadzić prawo wyborcze, które by odpowiadało de-

mokratycznym pojęciom o tym prawie. Miało ono być m. i. środkiem przeciwdziałającym niezadowoleniu ludności z obecnych stosunków politycznych i społecznych na Węgrzech. Niezadowolenie to przybierało w ciągu ostatnich 6 lat nieraz nawet groźne formy. Już premier Karolyi zapowiadał przeprowadzenie reformy wyborczej, a poprzednik obecnego premiera, Juliusz Goemboesz, wielokrotnie ponawiał zapewnienia Karolyiego.

Dopiero jednak obecny premier Daranyi wziął sobie szczerze do serca ten doniosły problem; postanowił jednak działać ostrożnie, by nie napotkać na poważne przeszkody w realizacji swych zamierzeń ze strony magnaterii węgierskiej,

której dotychczasowy system odpowiada, a z drugiej strony, by nie zanarchizować życia politycznego przez zbyt nagły przeskok do liberalnej ordynacji.

BRAK DOJRZAŁOŚCI POLITYCZNEJ.

Zresztą nie tylko konserwatywne koła przeciwnie są radykalnej zmianie przepisów wyborczych. Również i w innych kołach politycznych wyrażają powątpiewanie, czy demokratyczna ordynacja wyborcza zdoła uchronić państwo przed niespodziankami wobec tego, że szerokie warstwy narodu węgierskiego nie posiadają dojrzałości politycznej. Koła te wyrażają obawę, że prawo wyborcze powszechne, równe, tajne i bezpośrednie może obdarzyć Węgry parlamentem, który nie tylko, że nie będzie miał należytego poziomu, ale może nawet narazić Węgry na wielki przewrót społeczny.

W tych warunkach rząd węgierski podjął bardzo szerokie prace celem przygotowania takich stosunków ustrojowych i takiego prawa wyborczego, które by dały Węgrom parlament zdolny do pracy i zarazem nie niebezpieczny. Wzmocnienie władzy naczelnika państwa ma stanowić zabezpieczenie się przed niespodziankami, które może przynieść nowa ustawa wyborcza oraz nowy parlament wybrany na jej podstawie.

PRAWO PODWÓJNEGO VETA.

Naczelnik państwa na mocy wspomnianej na wstępie ustawy posiada bardzo szerokie prawa w stosunku do parlamentu. Regent ma prawo weta, na którego podstawię może odwołać wejście w życie jakiejś ustawy na 14 miesięcy. Ma on także prawo odroczyć parlament a nawet go rozwiązać, a nie może być pociągnięty przez parlament do odpowiedzialności. Izba wyższa będzie wykonywać pewnego rodzaju kontrolę nad izbą posłów. Będzie ona miała także prawo występowania z projektami ustaw, co jest ze względu na jej uprawnienia zupełnie zrominiale.

W ten sposób przyszły „rewolucyjny” — jak się spodziewają — parlament będzie otoczony mocną opieką, tak ze strony regenta, jak i senatu. C.s.

Miśiawki

Szachiści

Opowiadają mi okropny wypadek:

— Pan Dyrektor i pan Radca są zapalonymi szachistami. Cóż z tego, kiedy w Krakowie nigdy nie mogą nagrać się do woli... Zawsze komuś przeszkadzają. A to synkowi, który „kuje“ łacną. To znów służącej, która „robi porządki“. Nawet pieskowi, któremu przeszkadzają w drzemce... Ale, od czegoż wakacje!

— Wiesz, Jasiu — mówi pan Dyrektor... Zamieszkanym razem i będziemy mogli grać od rana do wieczora.

— Nawet od wieczora do rana, jak się nam spodoba.

Jak rzekli, zrobili... Wymajęli jeden dom dla dwóch rodzin. Dom nawet wcale, wcale... Drewniany (bo w takim nie ma wilgoci), ze słomianą strzechą (bo to „takie polskie“)... I zaczęli grać! Zaraz w pierwszy wieczór po przyjeździe. „Żeby — powiedzieli sobie — nie tracić czasu“.

Grają i palą papierosy. „Szach królowej“... „No, no, nie tak szybko“... „Szech i szach“... A papierosy palą, jak słomę. Lampa filuje. Nie widzą. Są już czarni od sadzy. Nie wiedzą o tym. Lampa gaśnie. „Zaczekamy aż się słońce pokaże“. Więc przy zapalonych „koniczkach“ rozpoczęła partię. Psują jedno pudełko zapalek za drugim. Zapaliki parzą ich w palce. To nic. Wpatrzni w szachownicę, nachyleni nad nią, że się głowa z głową styka, — nic nie widzą, nic nie czują.

Nie widzą. Że od rzuconej niebacznie zapaliki, zajęła się jakaś szmatka. Od szmatki żółko, i pierzyny.

— Bójcie się Boga!... Pożar! A ci grają, — woła wyrwana ze snu pani radczyni.

— A prawda, — powiada pan Radca.

Razem z panem Dyrektorem biorą szachownicę ostrożnie w ręce i wśród walcących się belek i trzaskających bierwion starej chałupy, wynoszą ją na pole. bo się nagle rozwidniało. Od pożaru, czy od wschodzącego słońca?

— Tu nam będzie wygodnie i jasno...

Wylądowali opodal w polu, pod gruszą. I, jakby nigdy nic, biorą się do dalszej gry.

Tymczasem zleciało się pół wsi. Ratuje chałupę. Letą wodą, rozrywają strzechę, wynoszą sprzęty. A tamci grają. Dopiero, kiedy już nic nie zostało z tej chałupy, ludzie wrócili do domów, i nastąpiła cisza, — dwaj nasi szachiści podnoszą głowy:

— A cóż to? Popatrz Jasiu! Naszej chałupy nie ma!

BAYARD

Kumor

O PODATKACH

Nauczyciel: Bywają podatki pośrednie i bezpośrednie. Frąckiewicz daj mi przykład na podatek pośredni.

— Opłata od psów.

— Co? To ma być podatek pośredni?

Mylisz się.

— Pośredni, bo go nie pies płaci, lecz człowiek.

POWÓD

— Ależ, drogi przyjacielu, dlaczego zawsze, kiedy przychodzisz do kawiarni kładziesz palto pod kanapę? Przecież ci go nikt nie ukradnie!

— Słusznie, ale może je poznać.

Łańcut niejednokrotnie gościł królów polskich i monarchów zagranicznych

W związku z zapowiedzią na dzień 3 sierpnia wizytą najmłodszego brata króla angielskiego, ks. Kentu z księżną Maryną w Łańcut, przypomnieć należy, że już od najdawniejszych czasów Łańcut gościł szereg monarchów i czołowe osobistości różnych epok, na co wpłynęło położenie Łańcuta na głównym szlaku dróg Lwów-Kraków i fakt, że należał on zawsze do najmniejszych rodów w Polsce.

Już wkrótce po założeniu Łańcuta i zbudowaniu zamku, wówczas drewnianego i niewielkiego przez ówczesnych właścicieli Łańcuta Pileckich, dość częstym gościem był król Władysław Jagiełło. W r. 1410 na kilka miesięcy przed bitwą pod Grunwaldem przybywa do Łańcuta W. ks. Witold wraz z królem Władysławem Jagiełłą. Podczas następnego pobytu pozyskał król rękę córki Pileckich Elżbiety, którą następnie pojął za żonę na zamku królewskim w Sanoku. W 1429 r. gościł w Łańcutie Zygmunt Luksemburski w drodze powrotnej ze zjazdu łuckiego na Węgry. W r. 1509 zjechał do Łańcuta król Zygmunt, który w związku z tym pobytom wydał w 3 lata później dekret upoważniający do obrócenia wpływów z t. zw. czopowego z 2 kwartałów na naprawę fortecy łańcutkiej.

Odtąd prawie każdy król polski przynajmniej w przejeździe zawadał o Łańcut. Większą uroczystość zanotowały kroniki w roku 1656, kiedy to powracającego w styczniu ze Śląska króla Jana Kazimierza gościł na

zamku ks. Jerzy Lubomirski. Ułożono wtedy w obecności nuncjusza papieskiego, senatora, szlachty i wojska ważny akt konfederacji stanów koronnych z wojskiem koronnym. Było to odnowienie i umocnienie powagą króla i senatu, dawniejszej konfederacji Tyszowieckiej. W r. 1704 przebywał przez pewien czas w Łańcutie król August II Sasi i zwołał tam konfederację sandomierską. Właścicielem zamku był wtedy Teodor Lubomirski.

Po rewolucji francuskiej znaleźli na zamku łańcutkim u księżny Elżbiety z Czartoryskich Lubomirskiej gościnie schronienie: hrabia Prowancji, późniejszy Ludwik XVIII, ks. Antoni Bourbon, ks. Angoulême, ks. Berry i inni.

Okolo połowy XIX wieku drugi ordynat łańcutki, hr. Alfred Potocki, dziadek obecnego ordynata, premier austriacki, namiestnik Galicji i minister, w odnowionym zamku i parku dwukrotnie podejmował cesarza Franciszka Józefa I. Okolo r. 1880 gościł w Łańcutie oraz w letniej rezydencji Potockich w Julinie, syn cesarza i ówczesny następca tronu arcyksiążę Rudolf.

W r. 1928 w gościnie u dzisiejszego ordynata bawił ówczesny król Rumunii Ferdynand. W r. 1932 odwiedził Łańcut P. Prezydent RP. prof. dr Ignacy Mościcki. — W r. 1935 bawił tu król hiszpański Alfons XIII, a w ub. roku maharadza Kapurtali z synem i maharadza Kamaru.

Kino „PROMIEN“ T. S. L. Podwale 6. Telefon 124-26.

Od niedzieli dnia 25 lipca 1937. — Czołowy film wytwórni Metro Goldwyn

JEAN HARLOW w swym ostatnim filmie słynnej komedii **ŻONA CZY SEKRETARKA**

w dalszych rolach: CLARK GAGLE i MYRNA LOY ponadto dramat sensacyjny z Borisem Karloffem na czele. Wspólny program o pełnej skali wrażeń.

„Zemsta Johna Ellmana“

Przedstawienie codziennie o godzinie 5, 7 i 9, w niedzielę od godziny 3 popołudniu

Ostatnie poranki z filmu „ROSE MARIE“, i Peter Ibbetson w niedzielę o godz. 10 i 12 pop.

Jak mieszkaliśmy przed 2.500 laty?

Prace nad rekonstrukcją Biskupina posuwają się w szybkim tempie. Ostatnio wykonano w Biskupinie część wału obronnego i falochronu. Zrekonstruowana część grodu obejmuje 2 ulice poprzeczne, część ulicy okrężnej, wału obronnego, falochronu na długości 22 m., oraz dwa domy, z których jeden jest na ukończeniu. W jednym domu mieści się

wystawa zabytków znalezionych na półwyspie, a w drugim, po jego ukończeniu, wystawione zostaną zabytki pochodzące z Pałuk i ofiarowane przez obywateli z najbliższych powiatów. Odtworzona w ten sposób część grodu uzmysłowi zwiedzającym jego wygląd pierwotny sprzed 2500 lat.

—:oOo:—

Nowe znaleziska w Gnieźnie

Jak wiadomo na terenie ogrodu prepozytalnego w Gnieźnie dokonano odkrycia pierwszej w Polsce osady wczesno-historecznej, przy czym na uwagę zasługuje fakt doskonałego zachowania się dolnych części chat drewnianej konstrukcji z okresu około XII w. Podczas prac wykopaliskowych znaleziono większą ilość cennych i zabytkowych przedmiotów codziennego użytku z IX wieku i późniejszych czasów.

Przerwane na pewien okres czasu prace wznowiono niedawno, przy czym napotyka się na coraz to nowe konstrukcje drewnne, również w głębszych warstwach. Z ostatnich ciekawszych znalezisk wymienić należy wagę z brązu z olowanymi odważnikami z XII w., skorupy naczyń glinianych nie toczonych na kole gancarskim, lecz robionych ręcznie, ułamki rogowych przedmiotów, pięknie zdobionych.

—oOo—

ANTONI PIUS KRZYŻANOWSKI

Dokoła Kalwaryjskich Targów

Dlaczego nie ma kaplicy na dworcu krakowskim? — „Sznelcug“ kalwaryjski. — Meble i meble. — „Nie kupuj u żyda“.

Zachęcony reklamą VII Targów Kalwaryjskich wybrałem się ostatnio organizowanym przez Ligę Popierania Turystyki pociągiem popularnym do Kalwarii. Pociąg odchodził o godzinie 6 minut 50 rano, a program przewidywał po przyjeździe na miejsce wycieczkę do Lanckorony, więc trudno ustrzeć się od myśli, czy ktoś nie urządza tych imprez tak umyślnie, by utrudnić wysłuchanie niedzielnej Mszy św. Coraz słuszejszym wydaje się postulat, by na dworcach kolejowych znalazło się miejsce na kaplicę, gdzie w niedziele i święta — zwłaszcza w sezonie turystycznym — odprawiano by jedną lub kilka wczesnych Mszy św. dla wyjeżdżających.

Pociąg nie spieszy się wcale; chociaż zatrzymuje się tylko na niektórych stacjach, to przecież dystans Kraków — Kalwaria, wynoszący 41 km. przebywa w blisko półtorej godziny, a koło Przytkowic, gdzie na

prawiają most, zwalnia do tego stopnia, że kilka osób bardziej niecierpliwych wyskakuje z pociągu. Jest nieco czasu, aby rozejrzeć się po pociągu i zorientować się, jaka to publiczność udaje się na Targi... Jest trochę inteligencji, znaczna ilość półinteligentów, obciążonych gitarą, madoliną i wielkimi zapasami wiktuałów, wreszcie liczny, jak zawsze przy takich imprezach, „naród wybrany“.

Kalwaria. Wszystko wysypuje się z wagonów. Znaczna część prowadzona przez przewodników Ligi Popierania Turystyki skręca na drogę lanckoronską, część rozsypuje się na — cztery strony świata. Pewna grupa wędruje do klasztoru. Klasztor — podobnie jak kościół parafialny w miasteczku — jest obecnie odnawiany. Cudowny obraz przeniesiony gdzieś indziej także dla odnowienia. Przygotowuje się jubileusz 50-lecia Jego koronacji... Po Mszy św. oglądamy klasztor i krużganki. Wśród obrazów świętych i portretów fundatorów klasztoru i ich rodziny zwraca uwagę charakterystyczne malowidło z XVII wieku, przedstawiające mord rytualny dokonywany przez żydów na osobie 3 i pół-letniego chłopca gdzieś w okolicach Kocka.

Z kolei udajemy się na teren Targów. Ekspozyty rozmieszczone są w pięciu pawilonach — na uwagę zasługują jednak tylko

trzy pierwsze, gdyż pozostałe są właściwie prywatnymi składami mebli. Najliczniejsze są sypialnie, potem jadalnie, kuchnie, najmniej liczne gabinety i t. zw. pokoje kombinowane. Z drzew dominują orzech, jesion i brzoza syberyjska. prócz tego można spotkać oliwkę, palisander i nawet najskromniejszą sosnę. Wszędzie porozwieszane są szkiei i projekty względnie fotografie gotowych już mebli, wykonane przez naprawdę artystycznych rysowników. Meble na ogół mają charakter wybitnie asymetryczny, kształty oryginalne, nieraz dziwaczne. Specjalnie zaznacza się to przy t. zw. meblach kombinowanych. Trudno właściwie powiedzieć, czym jest taki mebel: z jednej strony jest to kredens, z drugiej strony szafa na ubranie i bieliznę, ponadto dodane są półki na książki, wreszcie wysuwany blat na biurko. Uzupełnieniem takiego uniwersalnego mebla, przeznaczonego dla mieszkańca jednego pokojowego, jest bliźniaczy tapczan, który w ciągu dnia zsunięty imituje z powodzeniem otomane. Starania o ekonomiczne wyzyskanie miejsca w niewielkich pokojach i oszczędność (wszak jeden mebel kombinowany kosztuje taniej od czterech, które zastępuje) odbijają się niekorzystnie na wyglądzie zewnętrznym. Jednakże solidność, prawie że granicząca z drobiazgowością wykonania, rozmaitość modeli, mogąca zaspokoić różne upodobania, stosunkowo niskie

Notatki polityczne

DWAJ PANOWIE ŻYBORSCY

Podaliśmy niedawno interpelację sejmową posła Żyborzkiego w sprawie terrorki Ukrainców w pow. podhajeckim. Było w niej oskarżenie ukr. reprezentacji parlamentarnej o podżeganie do manifestacji przed starostwem i nawoływanie do tworzenia „własnej“ armii... Zaczyna się robić hałas dokoła tej interpelacji.

„Dilo“ zamieszcza oświadczenie reprezentacji parlamentarnej Ukrainców, że żadnej takiej odezwy nie wydała i do manifestacji nie wzywała. A zaś „Goniec Warszawski“ podnosi, że interpelacja posła Żyborzkiego pójdzie do Min. Spraw Wewnętrznych, gdzie ją załatwi dyr. Żyborzki, który — jak stwierdził proces zabójców śp. min. Pierackiego — wykazał dużą znajomość polityki ukraińskiej.

O. Z. N. NA JESIENI.

„Dziennik Polski“ (Lwów) zapowiada, że w jesieni nastąpią jakieś „zmiany“ w Polsce, i to nawet na „kierowniczych szczeblach państwowych“... Wniosek ten wyciąga „Dziennik Polski“ z ostatniej mowy radiowej p. prezyd. Starzyńskiego w sprawie O. Z. N. I zapewnia, że te „zmiany“ są konieczne ze względu na różne objawy świadczące o „rozluźnieniu odpowiedzialności w części rozagitowanych sztucznie grup społeczeństwa“

Kronika kulturalna

BADANIA DZIAŁALNOŚCI JEZUITÓW W AMERYCE PŁD.

Zgodnie z wynikami kongresu historyków w Buenos Aires, gdzie Brazylia była reprezentowana przez swych najpoważniejszych uczonych, uniwersyteckie sfery brazylijskie rozpięły wezwanie do historyków brazylijskich, ażeby poświęcili w swych badaniach więcej uwagi historii działalności Jezuitów w Ameryce Płd. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w pierwszych stuleciach po odkryciu Nowego Świata Jezuiti wywarli olbrzymi wpływ na kształtowanie się stosunków w Ameryce Płd., a w Brazylii w szczególności.

Interesująca jest uwaga jednego z członków delegacji brazylijskiej na kongresie w Buenos Aires, przypominająca fakt, że wśród pierwszych Jezuitów-misjonarzy znajdowało się wielu Polaków, o których życiu i działalności mogą dostarczyć informacji archiwa jezuickie w Polsce.

W PRA-DOLINIE NIEMNA ZNALEZIONO KRĘG GRZBIETOWY MAMUTA.

W czasie robót ziemnych przy budowie dojazdu do mostu na Rumłowce pod Grodnem wydobyto z warstwy mułu krąg grzbietowy mamuta. Rozkopy skarpy w pradolinie Niemna na Rumłowce przedstawiają bogaty materiał dla studiów geologicznych. Natrafiono tam na pokład węgla brunatnego — lignitu szerokości około 2 mtr. i grubości warstwy około 1 metra z licznymi odciśnięciami roślin.

—oOo—

ceny oraz znaczna ich rozpiętość wywołuje w efekcie znaczne zainteresowanie i liczne transakcje.

Wynosi się z tych pawilonów miłe wrażenie, gdy widzi się, jak polski rzemieślnik-artysta bezpośrednio styka się ze swym odbiorcą i jako producent porozumiewa się wprost z konsumentem, nie potrzebując żadnych faktorów i pośredników.

Czas obejrzeć inne salki. Każda niemal okolica wystawiła swoje specjalności: Sułkowice i Świątniki bardzo artystyczne wyroby ślusarskie, Maków Podhalański — hafty, Radziszów — kilimy, Myślenice — wyroby skórzanego, Nowy Targ — wyroby w drzewie, Przytkowice — koszyki i plecionki ze słomy, Lanckorona — wyroby regionalne z drzewa i gipsu (kapliczki) itp. Powiat wadowicki wystawił szereg mapek i planów miejscowości kuracyjnych i letniskowych znajdujących się na jego terenie. Bardzo pomysłowe są rysunki i modele domków dla letników i willi oraz odpowiednie rysunki; mogą one spełnić wielką rolę dydaktyczną i praktyczną, gdyż podawane są parametry, jak należy i jak nie należy budować, jak wygląda prawdziwy styl zakopiański, a co jest tylko nieudolną jego karykaturą itd.

Szybko mija kilka godzin spędzonych

Złóża rudy żelaznej w Tarnowskim

We wsi Zabędza w odległości trzech kilometrów od Tuchowa, górnik ze Śląska bawiący na urlopie u swych krewnych odkrył na gruntach pp. Michałka i Berkeli pokłady rudy żelaznej. Górnik ów wróciwszy na Śląsk, zabrał próbki ziemi i zainteresował swoim odkryciem inżynierów na Śląsku.

Wkrótce z ramienia przedsiębiorstwa „Wspólnota Interesów“ w Katowicach przybyło na miejsce kilku fachowców inżynierów, którzy po wykopaniu rowów 20 m długości i 6 m szerokich, odkryli rzeczywiście złoża rudy żelaznej 40 i 60 proc., takiej właśnie, jaką sprowadza się obecnie ze Szwecji.

Inżynierowie ci pracują dalej i badają, czy opłaca się otworzyć kopalnię na terenie tamtejszym, który jest ciężki i lesisty.

Jak się przedstawia sprawa lasów księcia Pszczyńskiego

Donosiliśmy, że w wyniku długich rokowań, prowadzonych między Skarbem Państwa a pełnomocnikiem księcia von Pless, doszedł do skutku, mocą którego właściciel Pszczyzny reguluje swe olbrzymie zaległości podatkowe zrzeczeniem się tytułu własności na rzecz Skarbu Państwa z górą 22.000 ha gruntu. W tych 22.000 ha mamy przeszło 19.000.000 ha lasów i ponad 3.000 ha innych użytków. Przy księciu zostało około 5.000 ha powierzchni lasów.

Lasy pszczyńskie, podzielone na 4 nadleśnictwa: Murcki, Kobiór, Pszczyne i Żwaków, ogółem tworzą przeważnie drzewostany sosnowe (około 80 proc.), poza tym około 13 proc. świerkowych, i 7 proc. liściastych (olsza, dąb i buk). Dawały one w ostatnich latach przeszło 50.000 m³ użytków rębnych i międzyrębnych (jeden z rewirów od paru dziesiątków lat jest zagospodarowany przyrębowo).

Przy księciu zostają podobno lasy koło Śmilowic (na zachód od Katowic) i ogromny obszar z wierzyniec jeleni koło Kobióru. Zwierzostan lasów pszczyńskich jest w ogóle znakomity, a obejmuje jelenie, danielę, rogacze, dziki, bażanty, cietrzewie itd. W zwierzynie żubrzym znajduje się 14 żubrów pochodzenia białowieskiego.

Losowanie książeczek prem.

Dnia 26 lipca 1937 r. odbyło się w Centrali P. K. O. w Warszawie 34 z rzędu losowanie książeczek na premiowane wkłady oszczędnościowe serii II.

Po zł. 1.000 otrzymują właściciele następujących książeczek: 52002; 52087; 53046; 54540; 55983; 56991; 57950; 59006; 59487; 59761; 60022; 60199; 61238; 62804; 68850; 68994; 66794; 66969; 67784; 70903; 70949; 72722; 73243; 73404; 73446; 74640; 76247; 77604; 78317; 78453; 81382; 84027; 95086; 85541; 86180; 86523; 87093; 87615; 88151; 88410; 88889; 90049; 90131; 91046; 93051; 98435; 96990; 97817; 99424; 100426; 102510; 102823; 103836; 104106; 104995; 105687; 107888; 111058; 111818; 111866; 112698; 113060; 113376; 113410; 118661; 114558; 115388; 116085; 117196; 117380; 117422; 118031; 118918.

ZMNIĘSZONA FAŁA STRAJKÓW.

W pierwszym kwartale b. r. strajki w Polsce pociągnęły za sobą stratę 918.538 robotnikodni wobec 2.131.986 robotnikodni, straconych w pierwszym kwartale r. ub.

w tych paru pawilonikach. Chcemy wpaść jeszcze do Lanckorony. Wsiadamy na furkę i po wijącej się serpentynami drodze zdążamy do siedziby możnego ongi rodu Zebrzydowskich. Woźnica nasz z mieczykiem Chrobrego w kłapie (odznaki te są w tych okolicach wcale częste) wskazuje nam z uśmiechem na wielki napis, którym ozdobiono most na potoczku Cedronie: „Nie kupuj u żyda!“ Podobne sentencje widnieją także na przydrożnych drzewach. Wreszcie Lanckorona; szybko przebiegamy rynek, rzucamy okiem na charakterystyczne podcienia domów i wspinamy się do góry, do ruin zamku lanckorońskiego. U podnóża ruin przygotowania do wielkiego festynu: bufet z liczną baterią pów i „czystych“, orkiestra strażacka, gromada gapiów podziwiająca lampiony i ozdobione bibułka drzewa. Wśród ruin grupka żydoków robi bohaterskie miny do aparatu fotograficznego. „Jednym słowem nie mamy tu co robić i wracamy przez las ku Kalwarii.

Dzień ma się ku końcowi. Trzeba wracać do dusznego i zażydnionego Krakowa. Na szczęście zaopatrzyliśmy płuca w obfity zapas świeżego powietrza, a psychicznie po krzepiliśmy się czysto polską atmosferą Targów Kalwaryjskich, o których może właśnie dlatego tak mało piszą dzienniki.

16 mil. zł. dodatkowych kredytów na inwestycje

Uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów

W dniu 26 lipca w godzinach popołudniowych odbyło się pod przewodnictwem wicepremiera Eugeniusza Kwiatkowskiego posiedzenie Komitetu Ekonomicznego ministrów. Na posiedzeniu tym zostały ustalone elementy, na które dzisiejsza sytuacja gospodarcza nakazuje położyć szczególny nacisk w bezpośredniej polityce gospodarczej rządu. Jednocześnie został nakreślony kalendarz prac gospodarczych rządu w okresie jesiennym.

Następnie Komitet Ekonomiczny ministrów rozpatrzył szereg zagadnień bieżących. Wobec konieczności dalszego wzmocnienia prac inwestycyjnych w terenie, Komitet upoważnił ministra skarbu do dodatkowego uruchomienia kredytów inwestycyjnych w wysokości 15.000.000 zł. celem zatrudnienia bezrobotnych przy robotach komunikacyjnych, melioracyjnych i samorządowych oraz do zwiększenia o 1 mil. zł. (do łącznej wysokości 3 milionów zł. w roku bieżącym) kwoty przyznanej na finansowanie

budownictwa wiejskiego. W związku z poprzednio dokonanym powiększeniem o 15 mil. zł. kredytów przeznaczonych na finansowanie budownictwa mieszkaniowego, łącznie zwiększenie planu inwestycyjnego stanowi dotychczas 31 milionów zł.

W dalszym ciągu Komitet Ekonomiczny uchwalił wytyczne programu sanacji spółdzielni kredytowych na terenie województw pomorskiego i poznańskiego.

Komitet przyjął ponadto do zatwierdzenia wiadomości ofertę ks. v. Pless odnośnie przekazania na własność skarbu państwa lasów pszczyńskich za zaległe należności skarbowe i skapitalizowane opłaty górnicze. Uchwała ta jest końcowym ogniwem szeregu aktów prawnych zmierzających do sanacji majątku ks. von Pless.

Wreszcie Komitet Ekonomiczny ministrów uchwalił wytyczne polityki, mającej na celu zwiększenie wytwórczości i spożycia krajowych surowców tłuszczowych i tłuszczów.

Jak przemysł polski kalkuluje

Na marginesie konkurencji z wyrobami zagranicznymi

Agencja Kabel pisze: Naszemu współpracownikowi udało się pochwytać kilka szczegółów, które niewątpliwie są kapitalnym przyczynkiem do badań rozwoju motoryzacji w Polsce. Jedną z fabryk metalowych na Górnym Śląsku przystąpiła do produkcji serijnej lekkich motocykli. Serię swoją mając już bez mała na ukończeniu jednak przerwała, przystąpiwszy do wykonania bardzo pilnych zamówień ciężkiego przemysłu. Właśnie w okresie produkowania seryjnego części motocykla udało się nam uzyskać niektóre dane kalkulacyjne. Otóż spomiędzy szeregu ofert niektóre posiadają tak znaczne różnice cen, że niewątpliwie wzbudzą za interesowanie nie tylko w kołach interesujących się motoryzacją, lecz również i w szerszej publiczności gospodarczej.

Oczywiście dysproporcje kalkulacyjne, które poniżej podamy, w niczym nie wpłynęły na bieg produkcji, albowiem kompetentne czynniki przyznały fabryce bezcłowy wóz dla tych części, które nie mogąc ich produkować u siebie i nabyć w kraju z powodu zbyt wysokich cen, musiano kupić za granicą.

Jakżeż więc wyglądały te ceny? Jedną z fabryk krajowych oferowała lampy wraz z reflektorami po 80 zł., Niemcy natomiast po... 6 zł. (słownie sześć złotych); za same tylko odkucia piasty przedniej i tylnej zdano w kraju 115 zł., od sztuki, podczas gdy w Niemczech za całkowicie wykończoną piastę przednią i tylną liczone po 36 zł.; za dwie obręcze liczone w kraju 96 zł., podczas gdy za takie same obręcze, ale już emaliowane na czarno Niemcy liczyli zł. 3.20 loco granica polska, a za chromowane obręcze tylko 5 zł.

Zaznaczyć należy, że szło tutaj o wykonanie tych części w ilości poniżej 200 sztuk

każda, a więc nie szło tutaj o serie tak znaczne, które by wielkością swoją mogły usprawiedliwić tak wielkie różnice. Fabryka zresztą, która te części zamawiała, a więc fabryka, o której piszemy, sama przeprowadziła odpowiednią kalkulację i siebie i stwierdziła, że części zamówione w Niemczech mogłyby wykonać samodzielnie po cenach zbliżonych do niemieckich, lub nawet niższych. To też fabryka we własnym zakresie wykonała np. piastę przednią i tylną i zamiast zapłacić Niemcom, jak wyżej wspomnieliśmy, 36 zł., kosztowało ją to zaledwie dwadzieścia kilka zł. od sztuki. Wobec konieczności przeprowadzenia pewnych zmian w urządzeniach fabryki, zakupiono do pierwszej serii motocykli części z zagranicy po cenach, które przytoczyliśmy, nie mniej jednak w przyszłości przy produkowaniu następnych seryj, gdyby istniała potrzeba, fabryka będzie sama je produkować wobec widocznie korzystnej kalkulacji.

Mimo woli ciśnie się uwaga, że jesteśmy krajem niebawym dysproporcji, albowiem podczas gdy w większości przemysłu naszego swoboda kalkulacji cen jest podtrzymywana przez ustanawianie cen maksymalnych — w przemysłach protekcyjnych, które nota bene, jak się okazało, nie zawsze umieją podołać nakładanym na nie obowiązkom — ceny nie tylko nie są niczym ograniczane, lecz święcą triumfy irracjonalności gospodarczej. Nie ulega przecież wątpliwości, że podstawy produkcyjne w fabryce, liczącej tak nie proporcjonalnie wysokie ceny, jak niektóre z pomocniczego przemysłu motoryzacyjnego — muszą być niebawym kruche, a napewno nie będą one nigdy pomocą w konkurencji z zagranicą, co jest niewątpliwie ostatecznym celem protekcjonizmu motoryzacyjnego.

Księgarnia Krakowska — Kraków, ul. św. Krzyża 13

poleca z cyklu „ŻYWOTÓW“

Apostoł Młodości ks. Edward Szejnig	zł. 2.50
Bandrowski Jerzy, Szkarłatna Róża Raju Boskiego świątobliwy ks. Wojciech Męciński	2.—
Nowaczyński A., Najpiękniejszy człowiek mego pokolenia Brat Albert	1.—
Plisowska Z. T., Entuzjasta nauki i Boga Andrzej Maria Ampere	1.50
Villey P., Niewidomy dobroczyńca niewidomych Maurycy de la Sizeranne	2.50
Zaleska-Saryusz K., Karol Foucauld — Apostoł Sahary	2.—
Cojazzi A., P. J. Frassati	4.—

Czerwona Hiszpania wywłaszcza chłopów

Prasa sowiecka podaje interesujące dane, dotyczące wywłaszczenia ziemi w Hiszpanii. Do dnia 16 lutego 1936 r., to jest do chwili powołania rządu Frontu Ludowego w Hiszpanii, wywłaszczono 5.475 ha, od dnia 16 lutego 1936 r. do 17 lipca 1936 r., to jest do chwili wybuchu wojny domowej, 142.414 ha, od dnia 17 lipca 1936 r. — 359.509 ha.

Na czele instytucji, która przeprowadza tę akcję (instytut dla reform agrarnych), stoi komunista Castor. Do dnia 15 sierpnia 1936 r. wywłaszczył ten instytut ponad 1000 gospodarstw w prowincjach Walencji, Guadaluajary i Albacete. W tydzień później wywłaszczono 77 majątków w prowincji Walencji i Toledo, a w dniu 26 sierpnia 1936 r. wywłaszczono już wyłącznie gospodarstwa chłopskie w prowincjach Alicante, Guadaluajary i Cuenca. Do lipca 1936 roku płacono odszkodowania w kwotach mi-

nimalnych, od 17 lipca ub. r. zaprzestano w ogóle płacić. Do maja 1937 r. wywłaszczono w Hiszpanii ponad trzy miliony hektarów. Ministerstwo rolnictwa rządu walencjkiego wydało rozporządzenie na podstawie uchwalonej poprzednio ustawy, mocą którego wywłaszczenie jest przeprowadzane bez odszkodowania.

„DZIEŃ CHORYCH“.

W parafii witkowskiej obchodzono po raz pierwszy wzruszającą uroczystość, mianowicie „Dzień Chorych“. Powozami i karetką Pogotowia, wypożyczoną przez gnieźnieńską Ubezpieczalnię Społeczną przewieziono chorych, których następnie wniesiono na noszach do kościoła, gdzie odbyła się Msza św. na ich intencję. Następnie w zakrytych kościelnej podejmowano chorych skromnym posiłkiem, po czym przewieziono ich z powrotem do domów.

Ś. p.

Ks. Kanonik
STANISŁAW KLUSKA
emer. katecheta
szkoły żeńskiej w Andrychowie,
zmarł dnia 27 lipca, zaopatrzonej św. Sakramentami przeżywszy lat 61.
Sprowadzenie zwłok do kościoła odbędzie się we środę dnia 28 lipca o godz. 4 po południu.
Pogrzeb odbędzie się dnia 29 lipca t. j. we czwartek o godzinie 9 rano.
O wzięcie udziału w pogrzebie proszą Koledzy, Znajomi i Przyjaciół

Ks. Proboszcz w Andrychowie

Z kraju...

MIESIĄC ARESZTU ZA FABRYKACJĘ PETARD. Przeprowadzona swego czasu rewizja w mieszkaniu elektrotechnika A. Goetzena w Sosnowcu, jako podejrzanego o wyrabianie petard, wykryła zapas naboju karabinowych i rewolwerowych. Goetzen został aresztowany. W Sosnowcu przed Sądem Okręgowym odbywała się rozprawa, wyrokiem, której skazano go na miesiąc aresztu z zaliczeniem aresztu prewencyjnego.

POSTRZELENIE PREZESA LOKALNEJ ORGANIZACJI N. P. R. W Wągrowcu (Wielkopolska) prezes organizacji N. P. R. z Domosławska, Bronisław Bajera, został ciężko postrzelony przez stróża nocnego, który nazwał Bajera złodziejem, uderzając równocześnie żonę Bajera. Oboje Bajerowie wracali do domu z workiem trawy, skoszonej na dzierzawie.

PROPAGATORZY „DNIA ANTYWOJENNEGO“ POD KLUCZEM. Policja państwowa w Łodzi aresztowała kilkadziesiąt osób w związku z przygotowaniem komunistycznego „Dnia Antywojennego“ na dzień 1 sierpnia.

BÓJKI UKRAJNCÓW ZE STRZELCAMI. Na weselu we wsi Myszkowice (pow. tarnopolski) zostało napadniętych i ciężko pobitych przez 7 Ukraińców dwóch Polaków, członków Związku Strzeleckiego. Ponieważ pobici nie mieli żadnych zatargów osobistych z napastnikami, zajęcie to ma charakter polityczny.

POŁKNAŁ 75 KAWAŁKÓW DRUTU. Do szpitala w Kaliszu przywieziono Władysława Szymczaka, więźnia, który chcąc pozbawić się życia połknął 75 kawałków drutu, wyrwanego ze sprężyn materaca. Desperanta natychmiast poddano operacji.

UTOPI SIĘ Z NEDZY. Letnicy, kąpiący się w Jeziorce pod Chylicami spostrzegli z przerażeniem płynące zwłoki mężczyzny. Wydobyto je na brzeg i powiadomiono policję. Ustalono, iż topielcem jest 67 letni Jakub Wilch, wieśniak z Sokołowa. Powodem samobójstwa była... nędza.

TRAGEDIA NARZECZONYCH. Wiercacz naftowy Adolf Trybiecz, podejrzewając o zdradę swą narzeczoną, Teofilę Gutterównę, postrzelił ją ciężko, po czym wystrzałem w usta pozbawił się życia. Gutterównę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

KRWAWA PORACHUNKI. 30 letni A. Aponik, mieszkaniec gm. Berszty (pow. grodzieński), został napadnięty przez Sz. Weronka, który zadał mu kilka ran ciętych kłatką piersiowej i jamy brzusznej. Zadane rany były tak ciężkie, że Aponik w półtoręj godzinie po przewiezieniu do szpitala zmarł z upływu krwi.

...i ze świata

POCIĄG WPADŁ NA AUTOBUS. Na przejeździe kolejowym koło Tuluzji pociąg wpadł na autobus. 15 osób odniosło ciężkie rany.

STRAJK W RZEŹNI PARYSKIEJ. W rzeźni paryskiej wybuchł strajk. Zatrudnieni przy uboju koni strajkują niemal wszyscy. Robotnicy, zajęci przy kotłach strajkują w 1/2.

W 20 MINUTACH OSIĄGNĄŁ WYSOKOŚĆ 9 TYS. METRÓW. W Zurychu w próbie wysokości mityngu lotniczego, do której zapisał się 1 Francuz i 3 Szwajcarów, zwyciężył kpt. Michy (Francja), który w 20 min. 6 sekund osiągnął wysokość 9 tys. metrów.

WPADEK AUTOMOBILOWY KS. KENTU. Samochód, w którym jechała księżna Kentu z dwojgiem swych dzieci, zderzył się pod Wrotham w hrabstwie Kent z innym wozem. Oba auta uszkodzone, lecz wszyscy jadący nimi, wyszli cało.

Likwidacja wielkiej organizacji komunistycznej w Białymstoku

Z początkiem 1936 r. na terenie Białegostoku i województwa rozpoczęła energiczną działalność organizacja komunistyczna, stwarzając miejski komitet (Komunistycznej Partii Zachodniej Ukrainy) i kierując w myśl uchwał VII kongresu Kominternu, cały swój wysiłek destrukcyjny na robotniczy ruch zawodowy.

Agitacja wywrotowców zaczęła wkrótce dawać wyniki w postaci strajków na robotach, prowadzonych przez Fundusz Pracy oraz leśnych, a także przyniosła zbiorowe protesty, m. in. przeciwko... ustawie o uboju rytualnym. W lipcu 1936 r. zaczęto wydawać pismo skrajnie lewicowe „Życie” pod redakcją b. nauczyciela gimnazjalnego, Piotra Śluckiego, który działał z ramienia partii komunistycznej, będąc w kontakcie z niejaką Najdusówną, córką właściciela laboratorium bakteriologicznego w Białymstoku, karana już 4-letnim więzieniem za działalność komunistyczną. Pismo osiągnęło nakład 8 tys. egzemplarzy, przy czym kolportowano je bezpłatnie.

Po przeprowadzeniu dokładnej obserwacji nastąpiły aresztowania. W więzieniu śledczym osadzeni zostali: Ślucki, Najdusówna, Wajnsztajn, Kapłanówna, Goldberg, student Aron Dereczyński, tkacz Icek Serejski, fryzjer Tewel Sater, stolarz Icek Czarny, mgr praw Nauman Mekler, który prowa-

„Jeść nie dali, a robić kazali”

Co mówi robotnik, który uciekł do Niemiec. Z prac rolnych w Niemczech wrócił onegdaj 20-letni Marian Krzesik z Chojnic, który w dniu 14 b. m. udał się tam nielegalnie przekroczywszy granicę. Oby jego doświadczenie było przestroga dla tych wszystkich, którzy tęsknią za zarobkiem w Niemczech.

Krzesik po przejściu na teren Niemiec odstawiony został do Prycwadu, gdzie musiał ciężko pracować. Wyżywienie było bardzo złe. Pieniądzy Krzesik w ogóle nie otrzymał wobec czego uciekł z powrotem do Polski.

20 ofiar starcia policji z robotnikami

W Clevelandzie doszło do starcia między strajkującymi a policją, która usiłowała zrobić przejście dla samochodów, wiozących robotników nie strajkujących. Około 20 osób jest rannych, w tej liczbie 2 policjantów, aresztowano 11 osób.

Komornik Sądu Grodzkiego, Rewiru VII. w Krakowie, ul. Garncarska L. 9. II p. Godz. urzęd. od 8-13. Konto PKO 415.107. Sygn. VII. Km. 1504/37. Dnia 17. lipca 1937 r. Wierzyciel: Wacław Jaroszewski i Sp. c/a Józef Piątek.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Na podstawie art. 602 k. p. c. podaję do publicznej wiadomości, że dnia 2. sierpnia 1937. o godzinie 10-tej w Krakowie, ul. Mazowiecka L. 25, odbędzie się licytacja ruchomości należących do Józefa Piątka, składających się z auta 4-ro osobowego marki „Tatra” oszacowane na zł. 2.000.

Ruchomości można oglądać w powyższym podanym miejscu i czasie.

Licytacja rozpocznie się najpóźniej w ciągu dwóch godzin po wyznaczonym terminie (art. 606 § 1 k. p. c.).

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VII. (—) Jan Zimowski.

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VII. w Krakowie, ul. Garncarska L. 9. II p. Godz. urzęd. od 8-13. Konto PKO 415.107. Sygn. VII. Km. 1779/37. Dnia 23. lipca 1937 r. Wierzyciel: Norbert Schrager c/a Sz. i F. Lehr.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Na podstawie art. 602 k. p. c. podaję do publicznej wiadomości, że dnia 10. sierpnia 1937 godz. 11-ta w Krakowie, ul. Kremerska L. 2, odbędzie się licytacja ruchomości należących do Szymona i Felicji Lehr, składających się z urządzenia domowego, które oszacowane zostaną przed licytacją.

Ruchomości można oglądać w powyższym podanym miejscu i czasie.

Licytacja rozpocznie się najpóźniej w ciągu dwóch godzin po wyznaczonym terminie (art. 606 § 1 k. p. c.).

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VII. (—) Jan Zimowski.

dził robotę na terenie szkół, ślusarz Fajwel Rogowski, który obsługiwał „komórki” mełowniców, sekretarz TUR-u Leonid Zacharczuk, kuźnicz Wolf Olszak, krawiec Icek Machkind, Josef Makowski, stolarz Mikołaj Cudowski i furman Berek Flikier.

Poza tym pociągnięto do odpowiedzialności sądowej tkacza Wolfa Krawca i stolarza Jankla Ojstapera, których pozostawiono na wolności pod dozorem policyjnym. Zaznaczyć trzeba, że aresztowani są to przeważnie młodzi ludzie w wieku 18 do 30 lat.

Widmo trzech szubienic we Włocławku

W wyniku dochodzenia po potwornym zamordowaniu właściciela sklepu we Włocławku, Agnieszki Misiąg i Walerii Kuźnierek — o czym swego czasu donosiliśmy — policja aresztowała dwóch sprawców zbrodni: J. Dudnika i Wł. Puzdrakiewicza, obu z Włocławka. Trzeci sprawca zdołał się

Włała do ust chlebobawczyni kwas karbolowy

Przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie odbywa się sensacyjny proces 20-letniej M. Roszkowskiej, która otruiła kwasem karbolowym żonę swego przyjaciela J. Klepackiego.

Roszkowska była zatrudniona w charakterze służącej u Klepackiego, zamożnego reemigranta z Ameryki. Romansowała ona z chlebobawcą i myślała nad tym, w jaki sposób usunąć Klepacką i wydać się za bogatego kolonistę. Kiedy w maju ub. r. Klepacka nagle ciężko zaniemogła i leżała w

Pierwszy statek misjonarski

Do portu w Montrealu wszedł okręt „M. F. Therese”, który będzie pozostawał na usługach biskupa Turquetil, wikariusza apostołskiego arktycznej części Kanady. Okręt, zakupiony dzięki ofierze nieznanego Amerykanki, został zbudowany w Holandii, a teraz pod francuskim kierownictwem rozpocznie pracę misyjną wśród Eskimosów i Indian dalekiej północy. Okręt, który został poświęcony w Montrealu, jest specjalnie przystosowany do nawigacji po wodach północy. Biskup Turquetil wypłynie w najbliższym czasie i o ile to

Nowa ofiara prześladowań bolszewickich

Dnia 24 bm. zmarł w Warszawie, ks. Wincenty Ilgin, ostatnio wikariusz parafii Matki Boskiej Loretańskiej na Pradze. Śp. ks. W. Ilgin urodził się dnia 19 stycznia 1886 r., wyświęcony został w roku 1909, pierwszą placówkę duszpasterską otrzymał w Pińsku. W roku 1918 sprawował obowiązek proboszcza i dziekana w Charkowie. W czasie pobytu w Rosji biskupa d'Herbignyego, został mianowany administratorem apostołskim części południowej diecezji moylewskiej. Zaaresztowany przez bolszewików przesiedział siedem lat w więzieniu, z czego trzy lata na Solówkach. W drodze wymiany więźniów dostał się ks. Ilgin najpierw na Litwę, następnie do Polski. Prześladowania bolszewickie zniszczyły mu całkowicie zdrowie, zgasł przedwcześnie na udar sercowy.

Dnia 27 bm. po nabożeństwie w kościele św. Floriana na Pradze o godz. 10 rano zwłoki śp. ks. Ilgina złożone zostaną na cmentarzu bródzińskim.

Komunista, który nie chce wracać do Moskwy

Dziennik „La Liberté” donosi, że znany agitator komunistyczny Münzenberg kategorycznie odmówił powrotu do Rosji. So wieckiej dla zdania sprawozdania ze swej działalności Stalinowi. Münzenberg prowadził w ostatnich czasach niezwykle ożywioną korespondencję z Dymitrowym. W rezultacie tej wymiany listów nastąpiło ostateczne zerwanie. Równocześnie Münzenberg zerwał swe dotychczas bardzo ścisłe stosunki z francuską partią komunistyczną i t. zw. „czerwoną pomocą”. Mówią, że były agitator jest jeszcze w posiadaniu grubszych sum pieniężnych, które miał rozdać z ramienia Kominternu w poszczególnych państwach.

Ukryty pod łóżkiem złodziej zdradził się chrapaniem

Nielada przygodę przeżyła onegdaj rodzina Grabowskich ze wsi Chomętowo koło Szubina. Oto rankiem cała rodzina udała się do pracy na polu. Kiedy pod wieczór Grabowscy porócili do domu i usiedli koło stołu, aby spożyć posiłek, w pewnej chwili ze sypialni doleciały do nich odgłosy chrapania. Zaintrygowany tymi odgłosami właściciel mieszkania zajął do sypialni i nikogo nie zobaczył. Dopiero po ad hoc przeprowadzonym „śledztwie” stwierdzono, że chrapiący osobnik przebywa nie, jak to zwykle bywa, na łóżku, lecz pod łóżkiem.

Pograżonego we śnie osobnika wyciągnęto trochę bezceremonialnie spod łóżka i poddano przesłuchaniu. Jak się okazało był to złodziej, który pod nieobecność gospodarzy zakradł się do domu i schował wraz z różnymi skradzionymi przedmiotami pod łóżko, oczekując na przybycie współników, którym miał o zmroku skradzione rzeczy wyrzucić przez okno. Złodziej jednak, znużony widząc oczekiwaniem, usnął pod łóżkiem i zdradził się chrapaniem.

Prosto spod łóżka zabrano go do aresztu. Stwierdzono tu, że jest to 23 letni Smolczyński z Konina.

Policja oczekiwała też na przybycie owych współników i rzeczywiście ujęto ich wszystkich. Okazało się, że jest to sprytna, zorganizowana szajka złodziejska. Wspólnikami zaspanego złodzieja okazali się 20 letni B. Górski bez stałego miejsca zamieszkania i 23 letni P. Różański z Lutomia w pow. międzychodzkiem.

Obaj powędrowali do aresztu, gdzie wspólnie będą mogli się „wychrapać”.

Kronika Zagłębia Dąbrowskiego

KREDYTY NA DALSZE ZATRUDNIENIE BEZROBOTNYCH. Miasta w Zagłębiu otrzymały nowe kredyty na zatrudnienie bezrobotnych, w czym sam Sosnowiec ponad 300 tys. zł. na prace związane z regulacją Czarnej Przemszy; pozwoli to na przedłużenie pracy bezrobotnych o przeszło dwa miesiące.

NOWA PLACÓWKA KREDYTOWA. Drobny kupiec i rzemieślnik w Zagłębiu cierpi (jak wszędzie) na brak dogodnego kredytu. W całym Zagłębiu drobnego kredytu udzielały trzy mniejsze banki, a to Spółdz. Kredyt. w Sosnowcu i Bank Spółdzielczy, oraz Bank Ludowy w Dąbrowie Górniczej. Na terenie powiatu będzińskiego działa Komunalna Kasa Oszczęd. W niedługim czasie powstać ma identyczna Kasa w Sosnowcu — przewidziana dla potrzeb miasta.

PODZIAŁ PARAFII W DĄBROWIE GÓRNICZEJ. Zgodnie z urzędzeniami wiadomościami, donosimy, iż decyzją ks. biskupa Kubiny, dotychczasowa parafia w Dąbrowie Górniczej została rozdzielona; nowa placówka duszpasterska pod wezwaniem św. Józefa powstaje na kolonii Legionowo, oraz na kolonii Zielona pod wezwaniem Chrystusa Króla. Z dniem 1 września rozpoczynają pracę duszpasterską księża proboszczowie.

Radio

CZWARTEK 29 LIPCA.
Warszawa, i program ogólnopolski: godz. 6.15 Pieśń poranna; 6.18 Gimnastyka; 6.38 Muzyka z płyt; 7.00 Dziennik poranny; 7.10 Muzyka z płyt; 7.15 Koncert muzyki lekkiej na płytach; — 11.57 Sygnal czasu i hejnał z Krakowa; 12.08 Dziennik południowy; 12.15 Pogadanka rolnicza; 12.25 Popołudniowy koncert ork. (różne utwory); 15.45 Wiadomości gospodarcze; 16.00 Audycja dla dzieci starszych; — 16.15 Koncert muzyki salon; 16.40 „Na obozie” — pogadanka (z Wilna); 16.55 Koncert muzyki; 17.50 Poradnik sportowy; 18.05 Pogadanka społeczna; 18.10 Program na jutro; — 18.15 Koncert z płyt; 18.50 Pogadanka aktualna; 19.00 Teatr Wyobraźni: „Stara baśń” — słuchowisko; 19.40 Pogadanka aktualna; 19.50 Wiadomości sportowe; 20.00 Koncert symfoniczny; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Wiadomości rolnicze; 21.05 D. c. koncertu; 21.45 Powieść mówiona p. t.: — Wakacje pani Wandy; 22.00 Muzyka salon; —

Kraków, godz. 12.15 Audycja dla dzieci wiejskich; 13.55 Muzyka lekka na płytach; 15.05 Lokalny poradnik sportowy; 15.10 Muzyka z płyt; 15.25 „Lektury poobiednie”; 15.40 Lokalne wiadomości gospodarcze; 18.00 Kilka informacji; — 18.05 Chwilka społeczna; 18.10 Odczytanie programu na dzień następny; 18.15 Audycja z płyt; 18.45 Lokalne wiadomości sportowe; 22.00 Muzyka z płyt; 23.00 Muzyka taneczna.

Lwów, godz. 12.15 Muzyka południowa na płytach; 13.55 Muzyka lekka z płyt; — 14.50 Poradnik sportowy lokalny; 14.55 Lwowska giełda; 15.00 Muzyka z płyt 15.35 Lwowskie wiadomości bieżące; 18.00 „Życie na pokaz” (K. Hojnacka) — pogadanka; 18.10 Muzyka lekka na płytach; — 18.30 Skrzynka ogólna; 18.40 Odczytanie programu na dzień jutrzejszy; 18.45 Wiadomości sportowe lokalne; 22.00 Muzyka z płyt; 23.00 Muzyka taneczna z płyt; 24.00 Koncert ork.

Katowice godz. 6.00 Sygnal czasu i pieśń poranna; 6.03 Muzyka lekka z płyt; 12.15 Wiadomości bieżące; 12.20 Życie kulturalne Śląska; 12.25 Koncert; 13.00 Koncert żyweń; 13.15 Muzyka z płyt; 15.30 Muzyka z płyt; 15.43 Wiadomości giełdowe; 18.00 „W puszczy jodłowej” — pogadanka;

Ukryty pod łóżkiem złodziej zdradził się chrapaniem

Nielada przygodę przeżyła onegdaj rodzina Grabowskich ze wsi Chomętowo koło Szubina. Oto rankiem cała rodzina udała się do pracy na polu. Kiedy pod wieczór Grabowscy porócili do domu i usiedli koło stołu, aby spożyć posiłek, w pewnej chwili ze sypialni doleciały do nich odgłosy chrapania. Zaintrygowany tymi odgłosami właściciel mieszkania zajął do sypialni i nikogo nie zobaczył. Dopiero po ad hoc przeprowadzonym „śledztwie” stwierdzono, że chrapiący osobnik przebywa nie, jak to zwykle bywa, na łóżku, lecz pod łóżkiem.

Włała do ust chlebobawczyni kwas karbolowy

Przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie odbywa się sensacyjny proces 20-letniej M. Roszkowskiej, która otruiła kwasem karbolowym żonę swego przyjaciela J. Klepackiego.

Roszkowska była zatrudniona w charakterze służącej u Klepackiego, zamożnego reemigranta z Ameryki. Romansowała ona z chlebobawcą i myślała nad tym, w jaki sposób usunąć Klepacką i wydać się za bogatego kolonistę. Kiedy w maju ub. r. Klepacka nagle ciężko zaniemogła i leżała w

Pierwszy statek misjonarski

Do portu w Montrealu wszedł okręt „M. F. Therese”, który będzie pozostawał na usługach biskupa Turquetil, wikariusza apostołskiego arktycznej części Kanady. Okręt, zakupiony dzięki ofierze nieznanego Amerykanki, został zbudowany w Holandii, a teraz pod francuskim kierownictwem rozpocznie pracę misyjną wśród Eskimosów i Indian dalekiej północy. Okręt, który został poświęcony w Montrealu, jest specjalnie przystosowany do nawigacji po wodach północy. Biskup Turquetil wypłynie w najbliższym czasie i o ile to

Nowa ofiara prześladowań bolszewickich

Dnia 24 bm. zmarł w Warszawie, ks. Wincenty Ilgin, ostatnio wikariusz parafii Matki Boskiej Loretańskiej na Pradze. Śp. ks. W. Ilgin urodził się dnia 19 stycznia 1886 r., wyświęcony został w roku 1909, pierwszą placówkę duszpasterską otrzymał w Pińsku. W roku 1918 sprawował obowiązek proboszcza i dziekana w Charkowie. W czasie pobytu w Rosji biskupa d'Herbignyego, został mianowany administratorem apostołskim części południowej diecezji moylewskiej. Zaaresztowany przez bolszewików przesiedział siedem lat w więzieniu, z czego trzy lata na Solówkach. W drodze wymiany więźniów dostał się ks. Ilgin najpierw na Litwę, następnie do Polski. Prześladowania bolszewickie zniszczyły mu całkowicie zdrowie, zgasł przedwcześnie na udar sercowy.

Dnia 27 bm. po nabożeństwie w kościele św. Floriana na Pradze o godz. 10 rano zwłoki śp. ks. Ilgina złożone zostaną na cmentarzu bródzińskim.

Komunista, który nie chce wracać do Moskwy

Dziennik „La Liberté” donosi, że znany agitator komunistyczny Münzenberg kategorycznie odmówił powrotu do Rosji. So wieckiej dla zdania sprawozdania ze swej działalności Stalinowi. Münzenberg prowadził w ostatnich czasach niezwykle ożywioną korespondencję z Dymitrowym. W rezultacie tej wymiany listów nastąpiło ostateczne zerwanie. Równocześnie Münzenberg zerwał swe dotychczas bardzo ścisłe stosunki z francuską partią komunistyczną i t. zw. „czerwoną pomocą”. Mówią, że były agitator jest jeszcze w posiadaniu grubszych sum pieniężnych, które miał rozdać z ramienia Kominternu w poszczególnych państwach.

Kronika Zagłębia Dąbrowskiego

KREDYTY NA DALSZE ZATRUDNIENIE BEZROBOTNYCH. Miasta w Zagłębiu otrzymały nowe kredyty na zatrudnienie bezrobotnych, w czym sam Sosnowiec ponad 300 tys. zł. na prace związane z regulacją Czarnej Przemszy; pozwoli to na przedłużenie pracy bezrobotnych o przeszło dwa miesiące.

NOWA PLACÓWKA KREDYTOWA. Drobny kupiec i rzemieślnik w Zagłębiu cierpi (jak wszędzie) na brak dogodnego kredytu. W całym Zagłębiu drobnego kredytu udzielały trzy mniejsze banki, a to Spółdz. Kredyt. w Sosnowcu i Bank Spółdzielczy, oraz Bank Ludowy w Dąbrowie Górniczej. Na terenie powiatu będzińskiego działa Komunalna Kasa Oszczęd. W niedługim czasie powstać ma identyczna Kasa w Sosnowcu — przewidziana dla potrzeb miasta.

PODZIAŁ PARAFII W DĄBROWIE GÓRNICZEJ. Zgodnie z urzędzeniami wiadomościami, donosimy, iż decyzją ks. biskupa Kubiny, dotychczasowa parafia w Dąbrowie Górniczej została rozdzielona; nowa placówka duszpasterska pod wezwaniem św. Józefa powstaje na kolonii Legionowo, oraz na kolonii Zielona pod wezwaniem Chrystusa Króla. Z dniem 1 września rozpoczynają pracę duszpasterską księża proboszczowie.

Radio

CZWARTEK 29 LIPCA.
Warszawa, i program ogólnopolski: godz. 6.15 Pieśń poranna; 6.18 Gimnastyka; 6.38 Muzyka z płyt; 7.00 Dziennik poranny; 7.10 Muzyka z płyt; 7.15 Koncert muzyki lekkiej na płytach; — 11.57 Sygnal czasu i hejnał z Krakowa; 12.08 Dziennik południowy; 12.15 Pogadanka rolnicza; 12.25 Popołudniowy koncert ork. (różne utwory); 15.45 Wiadomości gospodarcze; 16.00 Audycja dla dzieci starszych; — 16.15 Koncert muzyki salon; 16.40 „Na obozie” — pogadanka (z Wilna); 16.55 Koncert muzyki; 17.50 Poradnik sportowy; 18.05 Pogadanka społeczna; 18.10 Program na jutro; — 18.15 Koncert z płyt; 18.50 Pogadanka aktualna; 19.00 Teatr Wyobraźni: „Stara baśń” — słuchowisko; 19.40 Pogadanka aktualna; 19.50 Wiadomości sportowe; 20.00 Koncert symfoniczny; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Wiadomości rolnicze; 21.05 D. c. koncertu; 21.45 Powieść mówiona p. t.: — Wakacje pani Wandy; 22.00 Muzyka salon; —

Kraków, godz. 12.15 Audycja dla dzieci wiejskich; 13.55 Muzyka lekka na płytach; 15.05 Lokalny poradnik sportowy; 15.10 Muzyka z płyt; 15.25 „Lektury poobiednie”; 15.40 Lokalne wiadomości gospodarcze; 18.00 Kilka informacji; — 18.05 Chwilka społeczna; 18.10 Odczytanie programu na dzień następny; 18.15 Audycja z płyt; 18.45 Lokalne wiadomości sportowe; 22.00 Muzyka z płyt; 23.00 Muzyka taneczna.

Lwów, godz. 12.15 Muzyka południowa na płytach; 13.55 Muzyka lekka z płyt; — 14.50 Poradnik sportowy lokalny; 14.55 Lwowska giełda; 15.00 Muzyka z płyt 15.35 Lwowskie wiadomości bieżące; 18.00 „Życie na pokaz” (K. Hojnacka) — pogadanka; 18.10 Muzyka lekka na płytach; — 18.30 Skrzynka ogólna; 18.40 Odczytanie programu na dzień jutrzejszy; 18.45 Wiadomości sportowe lokalne; 22.00 Muzyka z płyt; 23.00 Muzyka taneczna z płyt; 24.00 Koncert ork.

Katowice godz. 6.00 Sygnal czasu i pieśń poranna; 6.03 Muzyka lekka z płyt; 12.15 Wiadomości bieżące; 12.20 Życie kulturalne Śląska; 12.25 Koncert; 13.00 Koncert żyweń; 13.15 Muzyka z płyt; 15.30 Muzyka z płyt; 15.43 Wiadomości giełdowe; 18.00 „W puszczy jodłowej” — pogadanka;

Prenumeratory „Gospodarza Polskiego” i „Wyzwolenia” przekazani „Wsi Pol.”

„Gospodarz Polski”, redagowany przez senatora F. Gwiżdża i „Wyzwolenie” — przez senatorów Rogą i Malinowskiego, zakomunikowały w ostatnich swoich numerach

na dzień 25 bm., że począwszy od 1 sierpnia prenumeratory tych pism otrzymywać będą organ Organizacji Wiejskiej Obozu Zjednoczenia Narodowego „Wies Polska”. Ciekawe, jak się ustosunkują do tej zmiany prenumeratory.

Kronika lwowska

Z LITOŚCI UPROWADZIŁA 9-LETNIE DZIECKO. Głośno było w grudniu ub. r. zaginięcie 9-letniej Ireny Kowalskiej, która w drodze ze szkoły do domu znikła bez śladu na ul. Łyczakówskiej. Poszukiwania, prowadzone zarówno przez rodzinę jak i władze policyjne pozostawały przez długi czas bez wyniku. Dopiero onegdaj stwierdzono, że dziecko uprowadziła zamieszkała w Sichowie Maria Taborowska, b. służąca Kowalskich, przejąta rzekomo litością z powodu zresztą urojonych opowiadań dziewczynki na temat obchodzenia się z nią w domu. Dziewczynka oddana została pod opiekę Kowalskich, Taborowską zaś przekazano do dyspozycji władz sądowych.

NAPADY NOŻOWCÓW WE LWOWIE. Gdy wczorajszej nocy Aleksander Stramier, zamieszkały w Kleparowie, powracał do swego mieszkania, skracając sobie drogę przez park Kościuszki, został zaatakowany przez kilku nieznanych mu napastników, z których jeden zadał mu kilka ciosów nożem, po czym wszyscy zbiegli. Rannym zajęło się Pogotowie Ratunkowe. — W trakcie przygodnej sprzeczki nieznany osobnik zranił wczoraj nożem w Lesienicach niejakiego Franciszka Bukowskiego, a następnie w szybkiej ucieczce szukał ocalenia. I tego rannego Pogotowie odstawiło do sali szpitalnej.

REPERTUARY TEATRÓW I KIN LWOWSKICH.

APOLLO: „Ciotka Karola“.
ATLANTIC: „Cienie przeszłości“ i „Hollywood“.
CASINO: „Noc w Operze“ i „Ręce zawiniły“.
CHIMERA: „Amerykańska awantura“.
EUROPA: „Dwoje z tłumy“ i „Kochana dziewczyna“.
GLORIA: „Gra zniszów“ i „Tys mój cały świat“.
GRAZYNA: „Mężowie do wyboru“ oraz „Vanesse“.
KOPERNIK: „Melodie zakochanych serc“.
MARYSIENKA: „Skamieniały las“ — „Małżeństwo z pozoru“.
METRO: „Wiedzi miasto moich marzeń“ oraz „Kobieta bez maski“.
MUZA: „Detektyw“ i „Królestwo za pocałunek“.
PALACE: „Brzdąc“ z 12-mies. Filipkiem.
PAN: Z powodu rekonstrukcji nieczynne.
PAX: Z powodu rekonstrukcji nie czynne.
RAJ: „Dwa dni w raju“.
STYLLOWY: „Romans w Budapeszcie“ oraz rewia „Co słychać?“.
SWIT: „Ostatni Mohikanin“ i rewia.
TON: „Śmierć czyha w dżungli“.
UCIECHA: „Zapomniany człowiek“ i rewia.

Z teatru im. Słowackiego

„Ludzie na krze“, komedia w trzech aktach W. Wernera.
 (Gościny występ warszawskiego teatru „Ateneum“).

„Ludzie na krze“ — sztukę współczesnego pisarza czeskiego, W. Webera, — wystawił teatr krakowski w jesieni ubiegłego roku z p. J. Karbowskiem w roli prof. Junka. Role te na tle zespołu teatru „Ateneum“ zagrał obecnie p. Stefan Jaracz i stworzył postać konserwatywnego profesora głęboko w sobie zamkniętą, ponurą i dramatyczną — przemyślaną i opracowaną w każdym szczególe, a w zewnętrznym wyglądzie tworzącą świetny kontrast z światem młodego pokolenia. Matką była p. St. Perzanowska, której każde słowo, wypowiedziane w żalu czy radości, każdy gest i

Córka b. kuratora lubelskiego-komunistką?

„Głos Lubelski“ przynosi niezmiernie sensacyjną wiadomość, a mianowicie, że w czasie likwidacji partii komunistycznej w Lublinie aresztowana została m. in. córka b. kuratora lubelskiego p. Lewicka.
 „Nazwisko panny Lewickiej — pisze „Gł. Lub.“ — nie znalazło się na liście aresztowanych w komunikacie urzędowym. Wyścignęliśmy z tego lojalny wniosek, że ujawnienie faktu jej aresztowania mogłoby ujemnie wpłynąć na bieg śledztwa, ostrzec współpracowników Lewickiej, przebywających ewentualnie w innych miastach (w Lublinie aresztowanie było tajemnicą Poliszynela). To też przez kilka tygodni nie pisaliśmy nic o tym wydarzeniu.“

Obecnie „Gł. Lub.“ słusznie zauważa, ma ręce rozwiązane i pisze:

„Jak słychać p. Lewicki siedzący w Puławach czy Kazimierzu nie ma się musiał

nałożyć w Warszawie nim uzyskał zwolnienie swojej obiecującej córki. Śmiemy twierdzić, że stało się źle. Bierówna siedzi. powinna też siedzieć Lewicka. Jej odpowiedzialność jest większa niż innych, bo właśnie jej i rodzinie Polska dała wszystko. Ojcu — stanowisko i karierę, jej — dobrobyt, możliwość kształcenia się, naukę. Bierówna jest żydówką, możemy od niej tedy wymagać tylko lojalności, ale nie patriotyzmu. Lewicka jest z paszportu Polką i zawdzięcza wszystko Polsce. Lewicka zasługuje na cięższe potępienie, na większą karę na surowsze rygory. W mieście mówi się szeroko i głośno, że zwolnienie p. Lewicki wyjednał przez swoje stosunki w Warszawie. Przynosi to uszczerbek powadze władz, podrywa przekonanie jakoby sprawiedliwość była jednakowa dla wszystkich.“

—00—

Niezwykłe pomysły krakowskich złodziei

W ostatnich dniach dokonano w Krakowie czterech wielkich kradzieży, z tych dwie przy użyciu bardzo dowcipnych podstępów. Do mieszkania urzędnika Czajki przy ul. Długiej 49, które pod jego nieobecność pilnowała kuzynka Anna Dońcówna, przybył wczoraj nieznany osobnik i doreczył Dońcównie fikcyjne wezwanie do Sądu, z datą poniedziałkową. Gdy Dońcówna, nie podejrzewając podstępu, udała się do sądu, wspólnicy oszusta okradli doszczętnie mieszkanie, wyrządzając 6 tys. zł szkody.

Podobnego podstępu użyli złodzieje w sklepie jubilera Ackera przy ul. Starowiślniej 52. Pod nieobecność Ackera w sklepie przyszło tam dwóch osobników, którzy przedstawili się jako urzędnicy skarbowi i zażądali widzenie z właścicielem. Wobec tego jeden ze subiektów udał się do mieszkania jubilera. Czas ten wykorzystali złodzieje i do spółki z drugim subiektem Mózem Goldem, który był ich współnikiem, okradli sklep i zbiegli.

Ub. nocy dokonano również włamania do mieszkania Izraeli Brenner przy ul. Mio-

każde spojrzenie owiane były serdecznością i ciepłem uczucia macierzyńskiego. Rola Matki w „Ludziach na krze“ jest najlepszą kreacją p. St. Perzanowskiej, jakie znamy ze sceny krakowskiej. Bardzo dobry typ młodej doktorki medycyny stworzyła p. Faleńska, dając tej postaci dużo powagi i wdzięku zarazem. Drugą córkę profesora Junka — przyszłą gwiazdę filmową — zagrała p. Kryńska z doskonałym gestem (akt III) damy światowej. P. Daniłowicz (inż. Zdeniek) zaakcentował silnie moment dramatyczny w scenie II aktu, a p. Pośpiełowski jako futbolista urozmaicił rolę swoją szeregiem zabawnych szczegółów. Epizodyczne role zagraли pp. Wernicz, Łuszczewski, Bogucki, Kempa i inni.

Ocenę sztuki Wernera, która daje jednostronny obraz młodego pokolenia doby dzisiejszej, widzianego na odcinku życia zdeteminowanego i etycznie wypaczonego, zamieściłem w sprawozdaniu z przedstawienia krakowskich artystów w jesieni ubiegłego roku.

ANTONI WAŚKOWSKI.

łowni korzystają nie przynosi placówce zaszczęty. Widocznie bezrobotni, którzy nie mają nic lepszego do roboty, jak spacerować i bacznie obserwować doszli do wniosku, że inne kuchnie dla bezrobotnych istniejące dla bezrobotnych na terenie Krakowa, lepiej spełniają swe zadania, niż stołownia przy ul. św. Jana, a personel tych kuchni okazuje więcej serca nieszczęsnym ofiarom kryzysu, niż obsługa placówki, której zlikwidowania obecnie się domagają.

Zona jednego z mieszkańców Krakowa, p. I. L., zakupiła onegdaj w żydowskiej firmie „Delka“, u wylotu ul. Grodzkiej, buciki dla dziecka. Malec odbył w nich pierwszą przechadzkę ze sklepu przy ul. Grodzkiej, do domu przy ul. Zwierzynieckiej. Pani I. L. z przerażeniem spostrzegła, że po tym krótkim spacerze płac skóry z podszewy lewego bucika uległ odszczypaniu. Natychmiast odniosła bucik do sklepu, żądając zamiast na solidniejszy wyrób. Sprzedawcy odmówili, dokonali natomiast drobnej naprawy. Pani L. nie dała za wygraną i postanowiła zaskarżyć firmę do sądu. — Od dłuższego czasu prowadzona jest przez polskie społeczeństwo akcja zmierzająca do systematycznego bojkotu gospodarczego żydów. Dla wielu wystarczy słowna zachę-

dowej 6. Szkoda wyrządzona przez złodziei wynosi 6 tys. zł.

Wreszcie w składzie futer przy ul. Grodzkiej 65 nieznany osobnik wybił szubę wystawową i drucianym haczykiem zabrał z wystawy 9 lisów srebrnych wartości 3.000 złotych.

Wyłudził 13 tys. zł. pod pozorem wyrobienia pożyczki

Niejaki Grzegorz Kostewicz, em. funkcjonariusz żandarmerii, b. właściciel biura pośrednictwa „Pilot“, należy do niezwykłych spryciarzy. Jako przedstawiciel Budowlanej Kasy Oszczędności i Pożyczek w Mysłowicach zdołał on pod pozorem wyrobienia pożyczki w wysokości 15 tys. zł. wyłudzić od starającego się o kredyt Włodzimierza Tarnawieckiego 13 tys. zł. w gotówce i wekslach. Sprytnego oszusta skazał sędzia Stepiński w okr. sądzie karnym w Krakowie na 1 rok więzienia.

Sądowe echa wiecu w teatrze żydowskim

W grudniu 1935 r. w teatrze żydowskim w Krakowie, przy ul. Bocheńskiej, odbyło się zgromadzenie Poale Syjon, po którym jeden z mówców, niejaki Winter, został aresztowany. W czasie doprowadzania na komisariat Jakub Feilbaum idąc wraz z tłumem żydów za aresztowanym wznosił okrzyki, w których domagał się zwolnienia więźniów politycznych. — Feilbaum skazany został za ten przez sąd na dwa miesiące aresztu.

„SZKOŁA ŻON“ ZE STEFANEM JARACZEM. Dziś w środę, po raz drugi odegrane zostanie przez zespół Teatru Ateneum, arcydzieło Moliere’a, „Szkoła żon“, w którym Stefan Jaracz tworzy jedną z najświetniejszych kreacji swego repertuaru. Dalszą obsadę tworzą: Janina Polakówna, Leszek Pośpiełowski, Halina Kamińska, Stanisław Daniłowicz, Juliusz Łuszczewski i inni. Reżyseria Stanisława Perzanowskiej — dekoracje Władysława Daszewskiego. — Jutro w czwartek: „Woźny i minister“ również ze Stefanem Jaraczem w roli głównej.

ta do udziału w bojkocie, dla innych trzeba dopiero tak bolesnej nauczki jak opisana. Wtedy dopiero zaprzestają kupować u żydów.

Krakowskie pisma żydowskie rozpisują się o kryzysie w gminie wyznaniowej. Przyczyną miało być niewypłacenie pensji tak zwanym „wiernikom“, funkcjonariuszom rabinatu, doglądającym ścisłego przestrzegania sprzedaży mięsa koszernego w wyznaczonych jatkach.

Gminą wyznaniową kieruje obecnie zarząd komisaryczny. Wywołuje to pewne ciekawe refleksje. Wiadomo, że w komisarycznym zarządzie poważną rolę odgrywają żydzi z grupy kombatanów. Wiadomo również, że koledy tych panów, z tego samego ugrupowania politycznego, wydają pieniądze na drukowanie jednej z dziesięciogroszówce, która „wslawiła się“ szeregiem bezprzykładnych ataków na Ks. Metropolite, w okresie zatargu wawelskiego. Czy nie lepiej byłoby obrócić te pieniądze na załatanie dziur w gminie żydowskiej, zamiast pisać pisemko, którego prowokacyjne stanowisko w sprawach dotyczących katolików, może jedynie utrudnić i tak niełatwą sytuację żydów w Polsce?

Kronika krakowska

L I P I E C.

28. Środa, św. Wiktora.
 Wschód słońca 3,49, zachód 19,34.
 Długość dnia 15 godz. 45 min.

KONFISKATA „GŁOSU NARODU“. Wtorkowy numer „Głosu Narodu“ uległ konfiskacie. Cenzura skreśliła trzy ustępy z artykułu na str. 3. Po konfiskacie wydaliśmy nowy nakład pisma.

POWRÓT I WYJAZD KOLONISTÓW Z MIĘDZYBRODZIA. Powrót pierwszej partii z kolonii w Międzybrodziu prowadzonej przez Towarzystwo Przyjaciół Dzieci nastąpi dzisiaj w środę 28 bm. o godzinie 13 min. 40. Wyjazd drugiej partii do Międzybrodzia w czwartek 29 bm. o godzinie 15.20. Lekarski przegląd partii wyjeżdżającej odbędzie się w środę 28 bm. o godzinie 17 w ambulatorium Ubezpieczalni Społecznej w Krakowie Batorego 3, III p. drzwi Nr 32.

ZWOLNIENIE MĘŻA ZMARLEJ W DZIEŃ PO ŚLUBIE. W części wczorajszego nakładu podaliśmy wiadomość, że na Prądniku Białym odebrała sobie życie, względnie zastrzelona została Zofia Jaroszewska. Zgon Jaroszewskiej nastąpił wśród tajemniczych okoliczności w dzień po ślubie. Jak się dowiadujemy aresztowany w czasie wstępnych dochodzeń mąż nieżyjącej, Bronisław Jaroszewski, strażnik graniczny został we wtorek na mocy decyzji sędziego śledczego zwolniony. Śledztwo trwa.

JEDZIEMY NAD SZTUCZNE JEZIORO I DO ZAKOPANEGO. W niedzielę 1 sierpnia dyrekcja kolei organizuje pociąg popularny z Krakowa do Porąbki celem zwiedzenia zapory wodnej na Sole. Odjazd z Krakowa do Keł o godzinie 6.05, odjazd z Keł o godz. 19. Cena biletu zł. 3.90. Dojazd z Keł do Porąbki furmankami za opłatą 70 gr. lub pieszo pod kierunkiem przewodnika. — Drugi pociąg popularny wyjedzie z Krakowa w sobotę 31 bm. o godzinie 16.05 do Zakopanego. Wyjazd z Zakopanego w niedzielę 1 sierpnia o godzinie 21.15. Cena biletu wraz z kolejką linową w obie strony 12 zł. 80 gr.

WSPÓLNICY LEWINGERA POD KLU CZEM. Pod zarzutem udziału w krwawej bójce na ul. Wieczystej, w której poniósł śmierć murarz Rychlik aresztowani zostali oprócz J. Lewingera Wład. Moskiewicz i Józef Komasa obaj znani awanturnicy.

TEATRY I KINA KRAKOWSKIE.

Teatr m. im. J. Słowackiego.

Środa 28 lipca „Szkoła żon“.
 Czwartek, 29. VII. „Woźny i minister“
 Piątek, 30. VII. „Szkoła żon“

ADRIA: I. Niesamowity dom (Edmund Le we); II. Czu-Czin-Czan — (Anna May-Wong).

APOLLO: X — 27 (M. Dietrich).

BAGATELA: „Idziemy po szczęście“ i „Najszczęśliwszy dzień mego życia“.

KINO DOMU ŻOŁNIERZA: Od poniedziałku 26 do środy 28 lipca 1937 r. włącznie: „Wyrok życia“ (Irena Eichlerówna, Jadzia Andrzejewska).

PROMIEŃ: I. Zona czy sekretarka; II. Zemsta Johna Ellmana.

SZUKA: Śmierć czyha w Dżungli.

SWIT: Nieczynne do dnia 13 sierpnia 1937 r.

STELLA: I. „Kobieta szuka miłości“ — (Claudette Colbert); II. „Za krzywdy brata“ — (Bud Jones).

UCIECHA: I. Skamieniały las, II. Królestwo za pocałunek.

WANDA: „Brutal“ w rol. gł. Victor Mac Lagen.

Aktualności krakowskie

Gdy bezrobotni domagają się zlikwidowania stołowni dla bezrobotnych... — Nie kupuj u żyda. — Kryzys w gminie żydowskiej. — Grzyb w szkole na Dąbiu.

Sprawa naprawdę niecodzienna, pisaliśmy o niej kilkakrotnie, a dotyczy stołowni dla bezrobotnych pracowników umysłowych, przy ul. św. Jana. Pisaliśmy przed kilku miesiącami, że kilkadziesiąt osób, które otrzymują tam obiady, wyraża swoje niezadowolenie z jakości jedzenia, oraz stosunków w stołowni panujących. Spotkaliśmy się wówczas ze sprostowaniami i zaprzeczeniami ze strony zarządu stołowni. Na jakiś czas cała sprawa ucichła, aż tu ostatnio otrzymaliśmy list podpisany przez wielu członków stołowni przy ul. św. Jana, którzy twierdzą, że stosunki w stołowni niewiele się poprawiły od czasów, gdy zajmowaliśmy się nimi, a jedyne wyjście z tej sytuacji widzą w likwidacji placówki, oraz przydzieleniu osób, korzystających z pomocy stołowni do innych kuchni, wydających pieniądze dla bezrobotnych. Nie zajmujemy się w tej chwili podstawami tego żądania, podkreślić jednak musimy, że sam fakt ich wysunięcia przez ludzi, którzy z usług sto-

Zainteresowanie sprawami miejskimi w Krakowie jest bardzo wielkie. Wiele listów skierowanych do Redakcji dotyczy tych właśnie spraw. Oto co pisze jeden z naszych Czytelników:

„Przed 5 laty gmina miasta Krakowa wybudowała pierwsze piętro budynku szkolnego w Dąbiu, składające się ze 6 sal, za kwotę około 140.000 złotych. Jedna więc sala kosztowała około 23.000 zł., co jest nawet na ówczesne czasy sumą bardzo wielką. Ostatnio rozeszły się pogłoski, że pomimo tak kosztownej budowy, na której przedsiębiorca żyd, zapewne nieźle zarobił, wszystkie stropy i wszystkie podłogi zostały doszczętnie zniszczone przez grzyb, który zagnieździł się z tego powodu, że ślepe podłogi pod posadzką miano wykonać z odpadków drzewa mokrego i w dodatku starego, jak np. deski z parkanu. Poza tym mówi się, że piece były ustawione na cienkich deszczułkach ze starego drzewa. Na miejscu była już komisja budowlana z Magistratu oraz wiceprezydent miasta dr Klimecki, który podobno zarządził dochodzenia“.

Co na to Magistrat? Oczekujemy wyjaśnienia ile jest prawdy w tych pogłoskach, powtarzanych z ust do ust w Dąbiu i okolicy.

ak.

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnowie. Rewiru I. Dnia 22 lipca 1937 roku. Sygn. akt. I. Km. 1710/36.

Obwieszczenie

o drugiej licytacji realności lwh. 1123 ks. gr. gm. kat. Strusina, Edwarda Okonia własnych.

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnowie, rewiru I, urzędujący w Tarnowie, przy ul. Bernardyńskiej pod nr 21 na zasadzie art. 679 kpc. obwieszcza, że w dniu 16 września 1937 r. od godziny 11 rano, w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Tarnowie nr 118, III p., odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości lwh. 1123 ks. gr. gm. kat. Strusina, składająca się z domu mieszkalnego parterowego częściowo podpiwniczony z poddaszem krytego dachówką obejmującego 2 mieszkania 2 pokojowe z kuchnią oraz dwa pokojowe z kuchnią na poddaszu. W budynku powyższym wprowadzona jest instalacja elektryczna obok domu ogród oraz komórki z wychodkiem, położonej w Tarnowie przy ul. Rejmona. powiecie tarnowskim, województwie krakowskim, obejmującej powierzchnię 767 m kw., która stanowi własność Edwarda Okonia.

Nieruchomość ta ma urządzoną księgę hipoteczną w Sądzie Okręgowym w Tarnowie.

Powyzsza nieruchomość została oszacowana na sumę zł. 19.712. Sprzedaż zaś rozpocznie się od ceny wywołania t. j. od kwoty zł. 13.141 gr. 34.

Licytant przystępujący do przetargu, powinien złożyć rękojmię w gotowiznie w kwocie 1971 zł. 20 gr., albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych, instytucji w których wolno umieszczać fundusze małoletnich, i że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości ¼ części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne; że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji; że w ciągu ostatnich 2 tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dniu powszednim od godziny 8 do 18, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie.

Tarnów, dnia 22 lipca 1937 r.

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnowie, rewiru I.
Tadeusz Jurand-Zajt.

Komornik Sądu Grodzkiego rewiru VIII. w Krakowie, u. Zyblikiewicza N. 20. Kraków, dnia 3 lipca 1937 r. Sygn. VIII. Km. 1019/37.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie, rew. VIII, mający kancelarię w Krakowie przy ul. Zyblikiewicza 20, na podstawie art. 676 i 679 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 września 1937 r. o godz. 10.30 w Sądzie Grodzkim w Krakowie, ul. Starowiślna 13, sala nr 33 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużników Piotra Rysiewicza i Feliksy vel Felicji z Rysiewiczów Paulowej, nieruchomości obj. 1) lwh. 888 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, złożonej z pbud. I. kat. 934/7 i pgr. I. kat. 934/2 na której stoi dom murywany w stylu willowym jednopiętrowy ze suterynami, podpiwniczony, składający się z trzech izb mieszkalnych w suterynach, z 5 ubikacji mieszkalnych na parterze i 4

ubikacji mieszkalnych na I. piętrze, piwnicy obetonowanej i szopy drewnianej; 2) lwh. 914 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, złożonej z pgr. I. kat. 932/6 i I. kat. 933/3 nadającej się pod budowę; 3) lwh. 922 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, złożonej z pgr. I. kat. 933/2. 4) lwh. 937 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, złożonej z pgr. I. kat. 933/1.

Wszystkie powyższe nieruchomości leżą przy ul. Marjewskiego i przy drodze do fortu na kopie Krakusa w Krakowie-Podgórzu. Dom oznaczony jest liczbą orient. 7. Nieruchomości te mają porządzone księgi hipoteczne w Sądzie Okręgowym w Krakowie. Nieruchomości wyżej wymienione zostały oszacowane a mianowicie:

- 1) lwh. 888 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, na zł. 38.927 gr. 24
 - 2) lwh. 914 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, na zł. 1.729 gr. 84
 - 3) lwh. 922 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, na zł. 2.368 gr. 80
 - 4) lwh. 937 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, na zł. 2.424 gr. 80
- Cena wywołania zaś wynosi:
ad 1) zł. 29. 195 gr. 43; ad 2) zł. 1.297 gr. 38; ad 3) zł. 1.776 gr. 60; ad 4) zł. 1.818 gr. 60.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rękojmię odpowiednio do:

- lwh. 888 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, zł. 3.892 gr. 72.
- lwh. 914 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, zł. 172 gr. 98.
- lwh. 922 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, zł. 236 gr. 88.
- lwh. 937 ks. gr. gm. kat. Kraków, dz. XXII, Podgórze, zł. 242 gr. 48.

Rękojmię należy złożyć w gotowiznie albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przesądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że

wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-jej do 18-tej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Krakowie, ul. Starowiślna 13, sala sekretariatu egzekucyjnego.

Komornik Sądu Grodzkiego rewiru VIII.
(—) Ryszard Konopka.

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnowie, Bernardyńska 21, m. 6. Dnia 20 lipca 1937 r. Sygn. akt. I. Km. 856/36, 1881/36, 1426/36.

Sprawa egzekucyjna:

Wierzyciel: Leopold Bartel zastęp. przez adv. dr Maksymilianą Hornungą w Krakowie. M. Sternhel od rąk dr. Frommera adv. w Krakowie. Spółka dla destylacji wina do rąk dr. Traubnera adv. w Bielsku.

Dłużnik: Józef Kulig w Tarnowie, Krakowska.

Obwieszczenie o pierwszej licytacji.

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnowie, rewiru I, zamieszkały w Tarnowie przy ul. Bernardyńskiej 21, m. 6, na zasadzie art. 602 kpc. obwieszcza, że w dniu 3 sierpnia 1937 roku od godz. 12 odbędzie się licytacja publiczna nieruchomości należących do Józefa Kuliga w jego lokalu w Tarnowie przy ul. Krakowskiej 2 (sklep i mieszkanie), składających się z maszyny do pisania f. Remington, kasy ręcznej f. National, kasy ogniotrwałej f. Wertheim, maszyny do palenia kawy f. Perfect z motorem elektrycznym, młynka do mielenia maku, kredensu pokojowego, dużego biurka, stołu rozkładanego i 6 krzeseł, tremo, maszyny do szycia f. Singer, gabinetowa nr 5070429, dwóch szaf na ubranie jasne, urządzenia sklepowego, towaru spożywczego, wina, miodu pszczołowego, dwóch wag stołowych, aparatu blaszanego do kawy, 17 szt. pudełek sardynek, 7 pudełek laku pocztowego, oszacowanych na łączną sumę 2440 zł. — Przedmioty powyższe można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Komornik Sądu Grodzkiego
(—) Tadeusz Jurand-Zajt.

Stefan Syrek

Komornik Sądu Grodzkiego, rewiru II, w Tarnowie, ul. XX. Sanguszków Nr. 10. Tarnów, dnia 24 lipca 1937 r. Sygn. akt. II. Km. 781/37.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnowie, rewiru II, Stefan Syrek, mający kancelarię w Tarnowie, ul. XX. Sanguszków 10, na podstawie art. 602 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 11 sierpnia 1937 roku o godz. 8 w Tarnowie, ul. Ujejskiego nr 16 odbędzie się licytacja ruchomości należących do Maksa i Stefani Samborów, składających się z urządzenia domowego itp., oszacowanych na łączną sumę zł. 736.

Ruchomości można przeglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Komornik Sądu Grodzkiego w Tarnowie Rewiru II.
(—) Stefan Syrek.

Moble koszykarskie, parasole ogrodowe tkaniny wileńskie, ceramika, Łapezyński, Kraków Straszewskiego 28.

Zakład pogrzebowy „WIECZNOŚĆ“ Karola Wagi, emerytowanego asesora krak. Starostwa Grodzkiego, Kraków, Mikołajska 5, tel. 140-47. Ceny najniższe. — Uwaga na adres!

pończochy od zł. 2.50 wielki wybór kolorów poleca jasiński kraków, linia a-b.

Panienska z kilkuletnią praktyką biurową, znajomością szycia i haftu, poszukuje zajęcia. Zgłoszenia pod S. R. w administracji „Głosu Narodu“.

D. L. AMES

PURPUROWA MASKA

(Przekład Eugeniusza Bałuckiego).

— Wiem, że jesteście silni — usłyszeli jego głos — ale wszelki opór nie ma najmniejszego sensu. Powtarzam, że w ostatecznym razie wysadzę w powietrze tę część groty...

Ma słuszość — pomyślał John. — Dalsze zmaganie się z tymi drabami jest tylko niepotrzebną stratą sił.

— Wprawdzie panowie już mi sprzątnęli trzech ludzi — ciągnął Yakun z lekkim tubolewaniem w głosie — ale to nie odgrywa żadnej roli. Moje zasoby są pod tym względem nie wyczerpane — w osiedlach Mussy Ben Razi ciągle się rodzą nowi murzyni.

Gdy światło znów rozblisło, Sixsmith ujrzał przynajmniej tuzin krzepkich murzynów, trzymających jego i Palmera.

— Gdzie pan ukrył, do diabła, tylu ludzi? — zawołał zdumiony. — Byłem pewny, że tu jest pusto i bezładnie jak na dziedzię londyńskiej o północy...

— Piękne urządzenie, prawda? — odparł uprzejmie Yakun. — Niestety, będziemy musieli się pożegnać. Dzięki panom moja małżonka i ja nie spaliszmy prawie przedwczoraj i wczoraj. Musimy odpocząć trochę. Odłożymy na później ostateczną

rozmowę, a teraz zaprowadzimy panów do specjalnie dla nich przygotowanych apartamentów. Mam nadzieję, że będą dostatecznie wygodne.

— Daj się pan wypohać... — mruknął Palmer.

Murzyni odprowadzili skrepowanych jeńców do korytarza, zaczynającego się od schodów kręconych. Pan Yakun coś mówił przedko do tubyleców. John nie zrozumiał jednego słowa. Musiało to być jakieś narzecz murzyńskie.

Zdolny chłop! — pomyślał Sixsmith. — Z żoną rozmawiał po francusku, z nami po angielsku — i to bez zarzutu — z dziewczyną po hiszpańsku. Poliglota...

Po paru minutach zostali rozdzieleni i wepchnięci do naprzeciw siebie położonych cel.

— Gdyby moja stara matka dowiedziała się, że spędziłem noc w celi, oświetlonej zwykłą świecą stearynową, nie darowałaby mi tego do końca życia — westchnął Amerykanin.

— Postaram się, by ta przykra wiadomość nie dotarła do wielce szanownej pani Palmer — oświadczył Yakun.

— Hallo! — zawołał Sixsmith ze swojej celi. — Czy nie chciałby pan zdradzić, jakie są jego plany na najbliższą przyszłość?... W stosunku do nas, oczywiście.

Yakun się zamyslił.
— Nie — odpowiedział po chwili — dla tej prostej przyczyny, że te plany dla mnie

samego jeszcze nie są zupełnie jasne. Mam parę kombinacji, jednak wybór jest bardzo trudny. Aczkolwiek byłoby niesłychanie przyjemnie widzieć ostatnie spojrzenie panów, słyszeć ich ostatnie życzenie — zdaje mi się, będę musiał wyrzec się tego pięknego widowiska, bo czasem trzeba poświęcić osobistą przyjemność dla interesu. Panowie bardzo lekkomyślnie udaremniłi dwie dostawy przeznaczone dla Mussy Ben Razi. Moja sytuacja jest niewesoła. Klient nie może odjechać bez towaru, a na oczekaniu trudno go zdobyć. Chyba panów proponuję, tylko nie wiem, czy Mussa się zgodzi, bo on żąda towaru w najwyższym gatunku. Sprawa jest ciężka, prawda?

— Bardzo — odpowiedział ze współczuciem Dick. — A co się stanie, jeśli pański czarujący odbiorca przyjmie nas z braku czegoś lepszego?

Yakun westchnął.
— Wolałbym o tym nie mówić — rzekł smutnie. — Po co miałbym panom psuć chwile zasłużonego wypoczynku?

— Ależ, proszę pana, z panem tak mile się gawędzi! — zapewnił Palmer.

Yakun pokręcił głową.

— Jeśli panowie chcą koniecznie... Otóż niektóre szczypty murzyńskie Afryki Środkowej mają okropne zwyczaje. Probowałem przekonać Mussę, że to są przeżytki barbarzyńskie, lecz nic nie pomogło. Mussa Ben Razi przywiązuje wielkie znaczenie do obrządków religijnych i czułby się głęboko

nieszczęśliwy, gdyby jego ziomkowie nie przestrzegali prastarego kultu dla bogów.

— Dopiero teraz jestem naprawdę ciekawy — wtrącił Sixsmith. — Na czymże polega ten kult?

— Składają ofiary w ludziach... — jak za dawnych dobrych czasów — oświadczył spokojnie Yakun. — Niestety, nie mogę panów objaśnić dokładnie, jak się odbywa taka uroczystość... Zresztą mam nadzieję, że rokowania z Mussą skończą się pomyślnie i że wobec tego panowie się dowiedzą z pierwoźródła o szczegółach ceremoniału. Podobno same przygotowania są bardzo bolesne... Ja, jako skromny dostawca, muszę jedynie o to dbać, by dać towar pierwszej klasy. To muszą być biali ludzie, wszystko jedno kobiety czy mężczyźni, ale koniecznie biali... — Westchnął. — Tak, moi panowie, taki to jest ten świat...

Wzruszył filozoficznie ramionami i odszedł. Sixsmith tylko spojrzał za nim...

4.

Obaj przyjaciele przysłuchiwali się oddalającym się krokom. Cichy stopniowo i zamarły wreszcie. Popatrzyli na siebie przez zakratowane drzwi — w żółtawym świetle jednej brudnej żarówki, oświetlającej korytarz, ich twarze robiły wrażenie zmęczonych i zmitych.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Ogłoszenie zwykłe za wiersz milimetry . . . 20 gr.
Nadesłane na stronie 6 po dziale gospodar. . . 50 gr.
Komunikaty . . . 60 gr.
na 1-szej . . . 70 gr.

CENY OGŁOSZEŃ

Drobne za wyraz . . . 10 gr.
Układ tabelaryczny o 50% drożej.
Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.